U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání, konaném dne 24. září 2013, odvolání obžalovaného **Milana D[redacted],** nar. [redacted], obžalovaného **Jana F[redacted],** nar. [redacted], obžalovaného **Ing. Tomáše K[redacted],** nar. [redacted], obžalovaného **Mgr. Martina M[redacted],** nar. [redacted], a poškozeného státního podniku MILNEA, v likvidaci, IČ: 00016187, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 10. 2012, č.j. 54 T 3/2010-7393, a rozhodl t a k t o :

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaných Milana D[redacted], Jana F[redacted], Ing. Tomáše K[redacted], Mgr. Martina M[redacted] a poškozeného státního podniku MILNEA, v likvidaci, z a m í t a j í .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 10. 2012, č.j. 54 T 3/2010-7393, byli obžalovaní **Ing. Tomáš K[redacted], Jan F[redacted] a Mgr. Martin M[redacted]** uznáni vinnými pokusem trestného činu, spočívajícího ve zvlášť závažném zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 - § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku č. 40/2009 Sb., a obžalovaný **Milan D[redacted]** byl uznán vinným pomocí k pokusu trestného činu, spočívajícího ve zvlášť závažném zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 21 odst. 1 - § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku č. 40/2009 Sb. Za

to byly obžalovaným podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku uloženy tresty odnětí svobody, a to obžalovanému Ing. Tomáši K na 6 roků, obžalovanému Janu F na 7 roků a 8 měsíců, obžalovanému Mgr. Martinu M na 7 roků a 10 měsíců a obžalovanému Milanu D na 6 roků. Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku byli všichni obžalovaní pro výkony takto uložených trestů odnětí svobody zařazeni do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku byly obžalovaným Ing. Tomáši K a Janu F uloženy také tresty zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu statutárního orgánu v obchodních společnostech, a to na dobu 5 roků u obžalovaného Ing. Tomáše K a na dobu 7 roků u obžalovaného Jana F. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku byl obžalovanému Mgr. Martinu M také uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti rozhodce ve smyslu zákona č. 216/1994 Sb. na dobu 10 let. Podle § 229 odst. 1 tr.ř. byly společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, IČ 00016187, sídlem Praha 6-Řepy, Třanovského 622/11, a Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., IČ 48173398, sídlem Jablonné nad Orlicí, Slezská 350, se svými nároky na náhradu škody odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění krajského soudu se obžalovaní Ing. Tomáš K, Jan F, Mgr. Martin M a Milan D dopustili trestné činnosti tak, že:
I. obžalovaní Ing. Tomáš K, Jan F a Mgr. Martin M,
v návaznosti na situaci, kdy

- dne 13.12.2000 byla uzavřena společenská smlouva o založení společnosti FOKR Czech s.r.o. a k datu 29.1.2001 do obchodního rejstříku zapsána společnost FOKR Czech s.r.o., IČ 25873580, sídlem Mořkov, Mlýnská 59, PSČ 742 72, v níž vystupovali jako jednatelé Ing. Tomáš K a Jan F (jmenovaný toliko do 3.7.2002) a společníci Magda K a Vlasta F, každá s 50% obchodního podílu,
- dne 31.7.2002, na podkladě smluv o převodu obchodního podílu, získal Jan F 100% obchodního podílu ve společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., IČ 62303414, sídlem Mořkov, Mlýnská 59, PSČ 742 72, a stal se i jediným jednatelem této společnosti,
- dne 23.5.2002 společnost FOKR Czech s.r.o., zastoupená jednatelem Janem F, ve spekulativním úmyslu snadného zisku u bonitního subjektu, získala ve veřejné dražbě za cenu 900.000,- Kč, z majetku společnosti MILNEA státní podnik v likvidaci, IČ 00016187, vykazovanou pohledávku v nominální hodnotě 17.000.000,- Kč za společností Vodohospodářská zařízení Šumperk, a.s., IČ 47674954, sídlem Šumperk, Jílová 6,
  avšak společnost Vodohospodářská zařízení Šumperk a.s. pohledávku odmítla uhradit s odkazem na její neexistenci, v důsledku čehož bylo žalobou společnosti FOKR Czech s.r.o. ze dne 3.6.2002 iniciováno řízení o zaplacení částky 17.000.000,- Kč s příslušenstvím, která byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 18.4.2005, společnost FOKR Czech s.r.o. však byla v souvislosti s tímto řízením nucena zaplatit dne 11.2.2004 soudní poplatek ve výši 680.000,- Kč a z důvodu celkového neúspěchu ve sporu i náklady řízení žalovanému ve výši 221.985,50 Kč, přičemž řízení o odvolání společnosti FOKR

Czech s.r.o. bylo k datu 30.8.2005 zastaveno v důsledku neuhrazení soudního poplatku odvolacího řízení ve výši 680.000,- Kč,

- dne 12.12.2003 společnost FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupená jednatelem Janem F[redacted], ve spekulativním úmyslu výrazného zisku z pronájmu, získala za cenu 2.436.500,- Kč ve veřejné dražbě z majetku společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, IČ 00016187, pozemky v katastrálním území Horní Lutyně, Dolní Lutyně a Kopřivnice v celkové výměře 15.040 m², na nichž jsou situovány stavby vodohospodářských zařízení ve vlastnictví společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s., IČ 45193665,
avšak společnost Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s., s poukazem na existenci stávajícího nájemního vztahu k předmětným pozemkům vyplývajícího z nájemní smlouvy ze dne 26.10.1998, uzavřené mezi společnostmi Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s. a MILNEA, státní podnik v likvidaci, odmítla uzavření nové nájemní smlouvy a úhradu vyššího nájemného v částce 550,- Kč/m², tj. celkem 8.272.000,- Kč za rok, požadovaného společností FOCUS-METAL, s.r.o., oproti předchozí částce nejvýše 772.616,- Kč,
v důsledku čehož byl následně spor o platnost této stávající nájemní smlouvy, na podkladě rozhodčí smlouvy ze dne 12.4.2005, řešen v rozhodčím řízení rozhodcem JUDr. Petrem D[redacted] a rozhodčím nálezem ze dne 15.7.2005 bylo, v neprospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., rozhodnuto o trvající platnosti a účinnosti nájemní smlouvy z roku 1998, kteréžto rozhodnutí mělo za následek aktivaci dalších smluvních ujednání mezi společnostmi Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s., a FOCUS-METAL, s.r.o., smluvně navázaných na výsledek tohoto rozhodčího řízení, spočívajících zejména v převodu těchto pozemků do vlastnictví společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s. a vyplacení peněžní částky 4.000.000,- Kč ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., sestávající se z částky 2.400.000,- Kč jako kupní ceny nemovitostí a částky 1.600.000,- Kč jako nájemného za období od 12.12.2003 do 12.4.2005,

1) obžalovaný Ing. Tomáš K[redacted] a obžalovaný Mgr. Martin M[redacted]
na podkladě nenaplnění spekulativního cíle a představy zisku z vydražené pohledávky prostřednictvím společnosti FOKR Czech s.r.o.,
v období druhé poloviny roku 2005, v kooperaci s další osobou či osobami, na podkladě předchozí dohody a za vzájemné součinnosti, spočívající v koordinaci potřebných úkonů, zejména právní povahy, v úmyslu docílit neoprávněného získání většího objemu finančních prostředků od společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, ve prospěch společnosti FOKR Czech s.r.o., realizovali vytvořený model jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů k podvodnému dosažení neoprávněného profitu tak, aby za zneužití prvků, které jsou jinak charakteristické pro rozhodčí řízení na podkladě zákona č. 216/1994 Sb., zinscenovaným rozhodčím řízením, s předem dohodnutým výsledkem, v plném rozsahu vyznívajícím ve prospěch společnosti FOKR Czech s.r.o., kterým eliminovali jak možnou neúspěšnost v případě vedení tohoto sporu před obecnými soudy, tak i nutnost nákladů takovéhoto soudního řízení, a, s ohledem na jednoinstančnost rozhodčího

řízení, současně docílili okamžité vykonatelnosti vydaného rozhodčího nálezu s cílem jednak minimalizace doby pro vymožení pohledávek, získaných na podkladě takto zinscenovaného rozhodčího řízení, zejména formou nařízení exekuce, a jednak právní obrany poškozeného subjektu proti realizovaným úkonům na podkladě navenek zákonného titulu pro výkon rozhodnutí, kdy

nejdříve, dne 5.12.2005, obžalovaný Ing. Tomáš K[redacted], v postavení jednatele společnosti FOKR Czech s.r.o., zneuživ důvěry likvidátora společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, Ing. Zdeňka L[redacted], jakož i jeho nikoli kvalitní orientace v právní problematice, s vědomím, že jmenovaný fakticky odmítá zavazovat společnost MILNEA, státní podnik v likvidaci, k jakýmkoli plněním, což deklaroval ústním postojem i důrazem na vypuštění ujednání o odměně rozhodce v předkládané písemnosti,
pod nepravdivou záminkou údajné potřeby řešení problematiky úhrady dříve vydražené pohledávky ze strany společnosti Vodohospodářská zařízení Šumperk a.s., o níž však bylo již soudem pravomocně negativně rozhodnuto, a účelovou změnou článku IV. této písemnosti o odměně rozhodce, bez čehož by podpisu Ing. Zdeňka L[redacted] nebylo dosaženo, přestože v další fázi nebyla tato změna vůbec reflektována, vylákal od Ing. Zdeňka L[redacted] podpis na písemnost, označenou jako „Rozhodčí doložka“,
přičemž tato písemnost, která byla následně využita jako právní podklad pro vedení zinscenovaného rozhodčího řízení, byla záměrně koncipována nejasně, když neobsahovala dostatečně přesné vymezení předmětu případného rozhodčího řízení, který v ní byl označen pouze obecným odkazem na „*právní vztah*“, vyplývající z dřívější dražby, uskutečněné 23.5.2002, a možnost vedení rozhodčího řízení „*v případě vzniklého sporu*“ z tohoto „*právního vztahu*“, dále již primárně určovala jako rozhodce Mgr. Martina M[redacted] a obsahovala ujednání, zakládající výlučně písemnou formu rozhodčího řízení a výslovnou nepřípustnost důkazu výslechem svědka či účastníka,

následně, krátce po získání podpisu likvidátora Ing. Zdeňka L[redacted] na písemnost označenou jako „Rozhodčí doložka“, což byl zásadní faktor pro dosažení předem dohodnutého cíle obžalovaných a umožňoval jim pokračovat v jejich jednání, nyní již spočívajícím toliko v zinscenovaném rozhodčím řízení, navíc zjednodušeném ujednáním o jeho písemné formě a neúčasti stran či svědků, které však, pro navození dojmu důvěryhodnosti navenek, muselo vykazovat naplnění procesních podmínek standardního rozhodčího řízení,
proto obžalovaný Ing. Tomáš K[redacted], jako jednatel společnosti FOKR Czech s.r.o., písemností datovanou dne 13.12.2005, učinil k obžalovanému Mgr. Martinu M[redacted], vystupujícímu v postavení rozhodce, formální podání žaloby o zaplacení částky 17.901.985,- Kč s příslušenstvím, a to jako škody vzniklé z titulu údajně ušlého zisku v návaznosti na nominální hodnotu dříve vydražené pohledávky s příslušenstvím za společností Vodohospodářská zařízení Šumperk a.s., s tím, že

Krajským soudem v Ostravě bylo pravomocně rozhodnuto, že tato pohledávka fakticky neexistuje,
poté obžalovaný Mgr. Martin M[redacted], vystupujíc jako rozhodce, v souladu s charakterem a smyslem obžalovanými dohodnutého modelu jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů, směřujících k podvodnému dosažení neoprávněného profitu, formálně provedl potřebné procesní úkony rozhodčího řízení a s datem 23.1.2006 vyhotovil písemnost označenou jako „Rozhodčí nález“ (bez spisového označení), v jehož výroku deklaroval úspěšnost žalobce, a to v plném rozsahu dle podané žaloby, čímž fakticky vytvořili právní instrument pro realizaci výkonu rozhodnutí, které zavazovalo společnost MILNEA, státní podnik v likvidaci, k povinnosti zaplatit ve prospěch společnosti FOKR Czech s.r.o. peněžní částku 17.901.985,- Kč spolu s příslušenstvím ve výši nejméně 29.555.123,- Kč, a současně zaplatit odměnu rozhodci Mgr. Martinu M[redacted] ve výši 716.080,- Kč, kteréžto nároky byly krátce po deklarování nabytí právní moci navenek formálně standardního rozhodčího nálezu exekučně vymáhány, avšak zejména v důsledku právní obrany společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, proti důsledkům rozhodčího nálezu nedošlo k celkovému naplnění exekučních úkonů ve prospěch společnosti FOKR Czech s.r.o.,
kdy popsaným jednáním se obžalovaní Ing. Tomáš K[redacted] a Mgr. Martin M[redacted] pokusili způsobit společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, škodu ve výši nejméně **48.173.188,- Kč**,

2) obžalovaný Jan F[redacted] a obžalovaný Mgr. Martin M[redacted]
na podkladě nenaplnění spekulativního cíle a představy zisku z pronájmu vydražených pozemků ve vztahu ke společnosti Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s., prostřednictvím společnosti FOCUS-METAL, s.r.o.,

v období druhé poloviny roku 2005, v kooperaci s další osobou či osobami, na podkladě předchozí dohody a za vzájemné součinnosti, spočívající v koordinaci potřebných úkonů, zejména právní povahy, v úmyslu docílit neoprávněného získání většího objemu finančních prostředků od společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., realizovali vytvořený model jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů k podvodnému dosažení neoprávněného profitu tak, aby za zneužití prvků, které jsou jinak charakteristické pro rozhodčí řízení na podkladě zákona č. 216/1994 Sb., zinscenovaným rozhodčím řízením, s předem dohodnutým výsledkem, v plném rozsahu vyznívajícím ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., kterým eliminovali jak možnou neúspěšnost v případě vedení tohoto sporu před obecnými soudy, tak i nutnost nákladů takovéhoto soudního řízení, a s ohledem na jednoinstančnost rozhodčího řízení současně docílili okamžité vykonatelnosti vydaného rozhodčího nálezu s cílem jednak minimalizace doby pro vymožení pohledávek, získaných na podkladě takto zinscenovaného rozhodčího řízení, zejména formou nařízení exekuce, a jednak právní obrany poškozeného subjektu proti realizovaným úkonům na podkladě navenek zákonného titulu pro výkon rozhodnutí, kdy

nejdříve, dne 5.12.2005, obžalovaný Jan F[redacted], v postavení jednatele společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., zneuživ důvěry likvidátora společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, Ing. Zdeňka L[redacted], jakož i jeho nikoli kvalitní orientace v právní problematice, s vědomím, že jmenovaný fakticky odmítá zavazovat společnost MILNEA, státní podnik v likvidaci, k jakýmkoli plněním, což deklaroval ústním postojem i důrazem na vypuštění ujednání o odměně rozhodce v předkládané písemnosti,
v rámci jednání o údajné potřebě řešení problematiky úhrady dříve vydražené pohledávky ze strany společnosti Vodohospodářská zařízení Šumperk a.s., k čemuž byla Ing. Zdeňkem L[redacted] podepisována připravená vyhotovení písemností označených jako „Rozhodčí doložka“, podstrčil jmenovanému k podpisu shodně označenou a celkově graficky obdobně vyhlížející písemnost, v níž došlo rovněž k účelové změně článku IV. o odměně rozhodce, bez čehož by podpisu Ing. Zdeňka L[redacted] nebylo dosaženo, přestože v další fázi nebyla tato změna vůbec reflektována, čímž vylákal od Ing. Zdeňka L[redacted] podpis na písemnost, označenou jako „Rozhodčí doložka“,
přičemž tato písemnost, která byla následně využita jako právní podklad pro vedení zinscenovaného rozhodčího řízení, byla záměrně koncipována nejasně, když neobsahovala dostatečně přesné vymezení předmětu případného rozhodčího řízení, který v ní byl označen pouze obecným odkazem na „*dříve existující právní vztah*“, vyplývající z dražby, uskutečněné 12.12.2003, a možnost vedení rozhodčího řízení „*v případě vzniklého sporu*“ z tohoto „*právního vztahu*“, dále již primárně určovala jako rozhodce Mgr. Martina M[redacted] a obsahovala ujednání, zakládající výlučně písemnou formu rozhodčího řízení a výslovnou nepřípustnost důkazu výslechem svědka či účastníka,

následně, krátce po získání podpisu likvidátora Ing. Zdeňka L[redacted] na písemnost označenou jako „Rozhodčí doložka“, což byl zásadní faktor pro dosažení předem dohodnutého cíle obžalovaných a umožňoval jim pokračovat v jejich jednání, nyní již spočívajícím toliko v zinscenovaném rozhodčím řízení, navíc zjednodušeném ujednáním o jeho písemné formě a neúčasti stran či svědků, které však, pro navození dojmu důvěryhodnosti navenek, muselo vykazovat naplnění procesních podmínek standardního rozhodčího řízení,
proto bylo jménem společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupené jednatelem Janem F[redacted], v právním zastoupení advokáta, písemností datovanou dne 2.5.2006, učiněno k obžalovanému Mgr. Martinu M[redacted], vystupujícímu v postavení rozhodce, formální podání žaloby o zaplacení částky 11.703.181,- Kč, a to jako škody vzniklé z titulu údajně ušlého zisku v návaznosti na představu tržního nájemného za užívání nemovitostí v částce 550,- Kč/m², tj. celkem 8.272.000,- Kč za rok, v období od 12.12.2003 do 22.7.2005, pokud by nebyly zatíženy nájemní smlouvou ze dne 26.10.1998 se stanoveným nájemným ve výši 589.008,- Kč za rok,
poté obžalovaný Mgr. Martin M[redacted], vystupujíc jako rozhodce, v souladu s charakterem a smyslem obžalovanými dohodnutého modelu jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů, směřujících k podvodnému dosažení neoprávněného

profitu, formálně provedl potřebné procesní úkony a s datem 24.7.2006 vyhotovil písemnost označenou jako „Rozhodčí nález“, označený č.j. RN 102/2006, v jehož výroku deklaroval plnou úspěšnost žalobce dle podané žaloby, čímž fakticky vytvořili právní instrument pro realizaci výkonu rozhodnutí, které zavazovalo společnost MILNEA, státní podnik v likvidaci, k povinnosti zaplatit ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., peněžní částku 11.703.181,- Kč spolu s příslušenstvím, a současně, vedle nákladů právního zastoupení, zaplatit odměnu rozhodci Mgr. Martinu M[redacted] ve výši 468.130,- Kč,
a následně bylo jménem společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupené jednatelem Janem F[redacted], v právním zastoupení advokáta, písemností datovanou dne 2.5.2006, učiněno k obžalovanému Mgr. Martinu M[redacted], vystupujícímu v postavení rozhodce, formální podání další žaloby, již o zaplacení částky 39.993.632,- Kč, a to jako škody vzniklé z titulu údajně ušlého zisku v návaznosti na představu tržního nájemného za užívání nemovitostí v částce 550,- Kč/m², tj. celkem 8.272.000,- Kč za rok, v období od 1.8.2006 do 13.10.2011, pokud by nebyly zatíženy nájemní smlouvou ze dne 26.10.1998 se stanoveným nájemným ve výši 589.008,- Kč za rok,
poté obžalovaný Mgr. Martin M[redacted], vystupujíc jako rozhodce, v souladu s charakterem a smyslem obžalovanými dohodnutého modelu jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů, směřujících k podvodnému dosažení neoprávněného profitu, formálně provedl potřebné procesní úkony a s datem 30.8.2007 vyhotovil písemnost označenou jako „Rozhodčí nález“, označený č.j. RN 08/2007, v jehož výroku deklaroval plnou úspěšnost žalobce dle podané žaloby, čímž fakticky vytvořili právní instrument pro realizaci výkonu rozhodnutí, které zavazovalo společnost MILNEA, státní podnik v likvidaci, k povinnosti zaplatit ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., peněžní částku 39.993.632,- Kč spolu s příslušenstvím, a současně, vedle nákladů právního zastoupení, zaplatit odměnu rozhodci Mgr. Martinu M[redacted] ve výši 1.000.000,- Kč, kteréžto nároky byly po deklarování nabytí právní moci navenek formálně standardních rozhodčích nálezů exekučně vymáhány, avšak zejména v důsledku právní obrany společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, proti důsledkům rozhodčího nálezu nedošlo k celkovému naplnění exekučních úkonů ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o.,
kdy popsaným jednáním se obžalovaní Jan F[redacted] a Mgr. Martin M[redacted] pokusili způsobit společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, škodu ve výši nejméně **53.164.943,- Kč**,

II. obžalovaní Jan F[redacted], Mgr. Martin M[redacted] a Milan D[redacted],
v návaznosti na situaci kdy

- dne 31.7.2002, na podkladě smluv o převodu obchodního podílu, získal Jan F[redacted] 100 % obchodního podílu ve společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., IČ 62303414, sídlem Mořkov, Mlýnská 59, PSČ 742 72, a stal se i jediným jednatelem této společnosti,

- dne 31.5.2005 společnost FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupená jednatelem Janem F[redacted], ve spekulativním úmyslu výrazného zisku z pronájmu, získala ve veřejné dražbě z majetku společnosti MILNEA, státní podnik v likvidaci, IČ 00016187, jednak pozemky v katastrálním území Horní Čermná a Svatý Jiří v celkové výměře 7.802 m² za cenu 450.000,- Kč, na nichž jsou situovány stavby vodohospodářských zařízení ve vlastnictví společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., IČ 48173398, a jednak pozemky v katastrálním území Bruntál-město v celkové výměře 3.041 m² za cenu 740.000,- Kč, na nichž je situována stavba vodohospodářského zařízení ve vlastnictví společnosti VaK Bruntál a.s., IČ 47675861,

1)
na podkladě nenaplnění spekulativního cíle a představy zisku z pronájmu vydražených pozemků ve vztahu ke společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., prostřednictvím společnosti FOCUS-METAL, s.r.o.,

v kooperaci s další osobou či osobami, na podkladě předchozí dohody a za vzájemné součinnosti, spočívající v koordinaci potřebných úkonů, zejména právní povahy, v úmyslu docílit neoprávněného získání většího objemu finančních prostředků od společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., realizovali vytvořený model jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů k podvodnému dosažení neoprávněného profitu tak, aby za zneužití prvků, které jsou jinak charakteristické pro rozhodčí řízení na podkladě zákona č. 216/1994 Sb., zinscenovaným rozhodčím řízením, s předem dohodnutým výsledkem, v plném rozsahu vyznívajícím ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., kterým eliminovali jak možnou neúspěšnost v případě vedení tohoto sporu před obecnými soudy, tak i nutnost nákladů takovéhoto soudního řízení, a s ohledem na jednoinstančnost rozhodčího řízení současně docílili okamžité vykonatelnosti vydaného rozhodčího nálezu s cílem jednak minimalizace doby pro vymožení pohledávek, získaných na podkladě takto zinscenovaného rozhodčího řízení, zejména formou nařízení exekuce, a jednak právní obrany poškozeného subjektu proti realizovaným úkonům na podkladě navenek zákonného titulu pro výkon rozhodnutí, kdy

nejdříve, dne 18.12.2006, obžalovaný Jan F[redacted], v postavení jednatele společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., účelově inicioval ústní jednání s Ing. Zdeňkem S[redacted], předsedou představenstva společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., nepravdivě předstírajíc zájem o seriózní a oboustranně výhodné řešení problematiky užívání a nájmu nemovitostí ve vlastnictví společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., když skutečným cílem obžalovaného Jana F[redacted] bylo získání podpisu Ing. Zdeňka S[redacted] na předem připravenou písemnost pro účely jejího dalšího zneužití v rámci zinscenovaného rozhodčího řízení, pročež v průběhu jednání předložil Ing. Zdeňku S[redacted] takovou písemnost, označenou v záhlaví jako „Zápis z jednání“,

do jejíhož, jinak bezproblémového, obsahu zahrnujícího zejména specifikaci pozemků a obecné vyjádření zájmu o další jednání smírnou cestou k dohodě o nájmu nebo prodeji těchto pozemků, byl v bodě 3) vsunut text, že "*Strany budou preferovat řešení vztahu dle bodu 1) smírnou cestou a dohodly se, že v případě sporu tento nepovedou soudní cestou, nýbrž v zájmu snížení nákladů případným rozhodčím řízením, kde případný žalobce určí rozhodce*", kdy Ing. Zdeněk S[redacted] tuto písemnost podepsal v přesvědčení, že se jedná toliko o deklaraci proběhnuvšího ústního jednání, případně v budoucnu možného uzavření řádné rozhodčí smlouvy k řešení sporu, čímž obžalovaný vylákal od Ing. Zdeňka S[redacted] podpis na písemnost, která byla následně využita jako právní podklad pro vedení zinscenovaného rozhodčího řízení, byla záměrně koncipována nejasně se zastřeným smyslem v kontextu s obsahem ústního jednání i jejího zbývajícího obsahu, neboť jinak by podpisu Ing. Zdeňka S[redacted] nebylo dosaženo, když navíc v té době nebyl prezentován, ani fakticky neexistoval žádný důvod, pro nějž by jakékoli rozhodčí řízení mohlo být zahájeno,

následně, za účelem nutnosti vytvoření konkrétního podkladu pro uplatnění majetkových nároků, došlo k vytvoření písemnosti označené jako „Smlouva o nájmu pozemku", datované dne 28.3.2007, jímž byl formálně deklarován nájem těchto pozemků v k.ú. Horní Čermná a Svatý Jiří mezi společností FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupenou jednatelem Janem F[redacted], jakožto pronajímatelem, a Milanem D[redacted], jakožto nájemcem, přičemž cena nájmu byla vyjádřena částkou 650,- Kč/m² za rok a doba nájmu do 31.12.2037, jejímž jediným smyslem bylo vytvoření právního titulu pro uplatnění náhrady za bezdůvodné obohacení z užívání pozemků a škody z ušlého zisku, čehož si obžalovaný Milan D[redacted] byl vědom, neboť jiný způsob využití pozemků, než stávající, nebyl možný,
v bezprostřední návaznosti na takto účelově vytvořený formální smluvní akt pronájmu, dne 29.3.2007, opět formálně, aby byl účelově vytvořen důvod pro odstoupení Milana D[redacted] od nájemní smlouvy, vyzval písemně obžalovaný Jan F[redacted] společnost Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., o trvalé zpřístupnění předmětných pozemků, na což bylo ze strany této společnosti dne 14.5.2007 reagováno zamítavým stanoviskem s odkazem na povinnosti stanovené zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách, č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, a č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, avšak s tím, že pověřené a zdravotně způsobilé osobě by vstup na pozemky za přítomnosti jejich zaměstnance umožněn byl,
nicméně již dnem 30.4.2007 je datována písemnost obžalovaného Milana D[redacted], adresovaná společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., jejímž obsahem je odstoupení od uzavřené nájemní smlouvy z důvodu hrubého porušení povinnosti pronajímatele spočívajícího v nepředání předmětu nájmu,
po zajištění komplexu těchto písemností, potřebných k formálnímu deklarování majetkových nároků společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., vůči společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., a k realizaci rozhodčího řízení z hlediska procesních podmínek jeho iniciace, což byly zásadní faktory pro dosažení předem dohodnutého cíle obžalovaných Jana F[redacted] a Mgr. Martina M[redacted] a umožňovaly

jim pokračovat v jejich jednání, nyní již spočívajícím toliko v zinscenovaném rozhodčím řízení, které však, pro navození dojmu důvěryhodnosti navenek, muselo vykazovat naplnění procesních podmínek standardního rozhodčího řízení,
proto bylo jménem společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupené jednatelem Janem F[redacted], v právním zastoupení advokáta, nejprve písemností datovanou dne 16.7.2007, učiněno k obžalovanému Mgr. Martinu M[redacted], vystupujícímu v postavení rozhodce, formální podání žaloby o uložení povinnosti zdržet se zásahu do vlastnických práv žalobce k předmětným nemovitostem, a následně, písemností datovanou dne 8.8.2007, došlo ke změně původní žaloby a jejímu rozšíření o náhradu za bezdůvodné obohacení z užívání pozemků za dobu od 10.8.2005 do 27.3.2007 ve výši 7.688.342,- Kč a náhrady škody z titulu ušlého zisku za období od 28.3.2007 do 31.12.2037 ve výši 144.015.139,- Kč, přičemž tyto nároky byly odůvodněny údaji, vyplývajícími z obsahu předstírané smlouvy o nájmu pozemků, uzavřené s Milanem D[redacted],
poté obžalovaný Mgr. Martin M[redacted], vystupujíc jako rozhodce, v souladu s charakterem a smyslem obžalovanými dohodnutého modelu jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů, směřujících k podvodnému dosažení neoprávněného profitu, formálně provedl potřebné procesní úkony a s datem 20.1.2008 vyhotovil písemnost označenou jako „Rozhodčí nález“, označený č.j. RN 10/2007, v jehož výroku deklaroval plnou úspěšnost žalobce dle obou podaných žalob, čímž fakticky vytvořili právní instrument pro realizaci výkonu rozhodnutí, které mj. zavazovalo společnost Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s. k povinnosti zaplatit ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o. peněžní částku 151.703.481,- Kč a současně, vedle nákladů právního zastoupení, zaplatit odměnu rozhodci Mgr. Martinu M[redacted] ve výši 1.001.000,- Kč, kteréžto nároky byly po deklarování nabytí právní moci navenek formálně standardního rozhodčího nálezu exekučně vymáhány, avšak zejména v důsledku právní obrany společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., proti důsledkům rozhodčího nálezu nedošlo k celkovému naplnění exekučních úkonů ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o.,
kdy popsaným jednáním se obžalovaní Jan F[redacted], Mgr. Martin M[redacted] a Milan D[redacted] pokusili způsobit společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s. škodu ve výši **152.704.481,- Kč**,

2)
na podkladě nenaplnění spekulativního cíle a představy zisku z pronájmu vydražených pozemků ve vztahu ke společnosti VaK Bruntál, a.s., prostřednictvím společnosti FOCUS-METAL, s.r.o.,

v kooperaci s další osobou či osobami, na podkladě předchozí dohody a za vzájemné součinnosti, spočívající v koordinaci potřebných úkonů, zejména právní povahy, v úmyslu docílit neoprávněného získání většího objemu finančních prostředků od společnosti VaK Bruntál, a.s., ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., realizovali vytvořený model jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů k podvodnému dosažení neoprávněného profitu tak, aby za zneužití prvků,

které jsou jinak charakteristické pro rozhodčí řízení na podkladě zákona č. 216/1994 Sb., zinscenovaným rozhodčím řízením, s předem dohodnutým výsledkem, v plném rozsahu vyznívajícím ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., kterým eliminovali jak možnou neúspěšnost v případě vedení tohoto sporu před obecnými soudy, tak i nutnost nákladů takovéhoto soudního řízení, a, s ohledem na jednoinstančnost rozhodčího řízení, současně docílili okamžité vykonatelnosti vydaného rozhodčího nálezu s cílem jednak minimalizace doby pro vymožení pohledávek, získaných na podkladě takto zinscenovaného rozhodčího řízení, zejména formou nařízení exekuce, a jednak právní obrany poškozeného subjektu proti realizovaným úkonům na podkladě navenek zákonného titulu pro výkon rozhodnutí, kdy

nejdříve, dne 20.12.2006, obžalovaný Jan F[redacted], v postavení jednatele společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., účelově inicioval ústní jednání s Ing. Jaromírem J[redacted], ředitelem společnosti VaK Bruntál, a.s., nepravdivě předstírajíc zájem o seriózní a oboustranně výhodné řešení problematiky užívání, nájmu či prodeje nemovitostí ve vlastnictví společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., když skutečným cílem obžalovaného Jana F[redacted] bylo získání podpisu Ing. Jaromíra J[redacted] na předem připravenou písemnost pro účely jejího dalšího zneužití v rámci zinscenovaného rozhodčího řízení, pročež v průběhu jednání předložil Ing. Jaromíru J[redacted] takovou písemnost, označenou v záhlaví jako „Zápis z jednání“, do jejíhož, jinak bezproblémového, obsahu zahrnujícího zejména specifikaci pozemků a obecné vyjádření zájmu o další jednání smírnou cestou k dohodě o nájmu nebo prodeji těchto pozemků, byl v bodě 3) vsunut text, že “*Strany budou preferovat řešení vztahu dle bodu 1) smírnou cestou a dohodly se, že v případě sporu tento nepovedou soudní cestou, nýbrž v zájmu snížení nákladů případným rozhodčím řízením, kde případný žalobce určí rozhodce*“, kdy Ing. Jaromír J[redacted] tuto písemnost podepsal v přesvědčení, že se jedná toliko o deklaraci proběhnuvšího ústního jednání, případně v budoucnu možného uzavření řádné rozhodčí smlouvy k řešení sporu, čímž obžalovaný vylákal od Ing. Jaromíra J[redacted] podpis na písemnost, která byla následně využita jako právní podklad pro vedení zinscenovaného rozhodčího řízení, byla záměrně koncipována nejasně se zastřeným smyslem v kontextu s obsahem ústního jednání i jejího zbývajícího obsahu, neboť jinak by podpisu Ing. Jaromíra J[redacted] nebylo dosaženo, když navíc v té době nebyl prezentován ani fakticky neexistoval žádný důvod, pro nějž by jakékoli rozhodčí řízení mohlo být zahájeno,

následně, za účelem nutnosti vytvoření konkrétního podkladu pro uplatnění majetkových nároků, došlo k vytvoření písemnosti označené jako „Smlouva o nájmu pozemku“, datované dne 28.3.2007, jímž byl formálně deklarován nájem těchto pozemků v k.ú. Bruntál mezi společností FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupenou jednatelem Janem F[redacted], jakožto pronajímatelem, a Milanem D[redacted], jakožto nájemcem, přičemž cena nájmu byla vyjádřena částkou 650,- Kč/m² za rok a doba nájmu do 31.12.2037, jejímž jediným smyslem bylo vytvoření právního titulu pro uplatnění náhrady za bezdůvodné obohacení z užívání pozemků a škody z ušlého

zisku, čehož si obžalovaný Milan D[redacted] byl vědom, neboť jiný způsob využití pozemků, než stávající, nebyl možný,

v bezprostřední návaznosti na takto účelově vytvořený formální smluvní akt pronájmu, dne 29.3.2007, opět formálně, aby byl účelově vytvořen důvod pro odstoupení Milana D[redacted] od nájemní smlouvy, vyzval písemně obžalovaný Jan F[redacted] společnost VaK Bruntál, a.s., o trvalé zpřístupnění předmětných pozemků v důsledku pronájmu, na což bylo ze strany této společnosti dne 11.4.2007 reagováno údivem nad touto změnou postoje a nabídkou dalšího jednání dne 19.4.2007, na níž nebylo ze strany obžalovaného Jana F[redacted] reagováno,
načež dnem 30.4.2007 je datována písemnost obžalovaného Milana D[redacted], adresovaná společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., jejímž obsahem je odstoupení od uzavřené nájemní smlouvy z důvodu hrubého porušení povinnosti pronajímatele spočívajícího v nepředání předmětu nájmu,
po zajištění komplexu těchto písemností, potřebných k formálnímu deklarování majetkových nároků společnosti FOCUS-METAL, s.r.o. vůči společnosti VaK Bruntál a.s., a k realizaci rozhodčího řízení z hlediska procesních podmínek jeho iniciace, což byly zásadní faktory pro dosažení předem dohodnutého cíle obžalovaných Jana F[redacted] a Mgr. Martina M[redacted] a umožňovaly jim pokračovat v jejich jednání, nyní již spočívajícím toliko v zinscenovaném rozhodčím řízení, které však, pro navození dojmu důvěryhodnosti navenek, muselo vykazovat naplnění procesních podmínek standardního rozhodčího řízení,
proto bylo jménem společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., zastoupené jednatelem Janem F[redacted], v právním zastoupení advokáta, nejprve písemností datovanou dne 16.7.2007, učiněno k obžalovanému Mgr. Martinu M[redacted], vystupujícímu v postavení rozhodce, formální podání žaloby o uložení povinnosti zdržet se zásahu do vlastnických práv žalobce k předmětným nemovitostem, a následně, písemností datovanou dne 8.8.2007, došlo ke změně původní žaloby a jejímu rozšíření o náhradu za bezdůvodné obohacení z užívání pozemků za dobu od 10.8.2005 do 27.3.2007 ve výši 3.168.055,- Kč a náhrady škody z titulu ušlého zisku za období od 28.3.2007 do 31.12.2037 ve výši 59.342.823,- Kč, přičemž tyto nároky byly odůvodněny údaji, vyplývajícími z obsahu předstírané smlouvy o nájmu pozemků, uzavřené s Milanem D[redacted],
poté obžalovaný Mgr. Martin M[redacted], vystupujíc jako rozhodce, v souladu s charakterem a smyslem obžalovanými dohodnutého modelu jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů, směřujících k podvodnému dosažení neoprávněného profitu, formálně provedl potřebné procesní úkony a s datem 10.1.2008 vyhotovil písemnost označenou jako „Rozhodčí nález“, označený č.j. RN 09/2007, v jehož výroku deklaroval plnou úspěšnost žalobce dle obou podaných žalob, čímž fakticky vytvořili právní instrument pro realizaci výkonu rozhodnutí, které mj. zavazovalo společnost VaK Bruntál, a.s., k povinnosti zaplatit ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o. peněžní částku 62.510.878,- Kč a současně, vedle nákladů právního zastoupení, zaplatit odměnu rozhodci Mgr. Martinu M[redacted] ve výši 1.001.000,- Kč, kteréžto nároky byly po deklarování nabytí právní moci navenek formálně standardního rozhodčího nálezu exekučně vymáhány, avšak zejména v důsledku

právní obrany společnosti VaK Bruntál, a.s., proti důsledkům rozhodčího nálezu nedošlo k celkovému naplnění exekučních úkonů ve prospěch společnosti FOCUS-METAL, s.r.o.,
kdy popsaným jednáním se obžalovaní Jan P[redacted], Mgr. Martin M[redacted] a Milan D[redacted] pokusili způsobit společnosti VaK Bruntál, a.s., škodu ve výši **63.511.878,- Kč**.

Takto citovaný rozsudek nenabyl právní moci, neboť proti němu podali všichni obžalovaní a poškozený státní podnik MILNEA v likvidaci odvolání, u nichž bylo shledáno, že byla podána včas (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnými osobami (§ 246 odst. 1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ tr.ř.) a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr.ř.). Nebylo proto shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr.ř. či odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr.ř.

Blanketně podaná odvolání obžalovaných **Jana F[redacted]** a **Ing. Tomáše K[redacted]** byla následně písemně odůvodněna jejich obhájcem Mgr. Reném Gemmelem a jsou zaměřena do výroků o vině i trestu z důvodů podjatosti, závažných procesních vad, chybných zjištění skutkového stavu a nesprávného právního posouzení věci.

Odvolatelé jsou přesvědčeni o důvodnosti námitky podjatosti přísedících, a to s ohledem na jejich volbu do funkce zastupitelstvem, které má své zájmy. Dne 2.7.2009 bylo Moravskoslezským krajem vydáno ručitelské prohlášení, kterým se zaručil ke splnění závazku společnosti VaK Bruntál, a.s., vůči společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., vyplývající z rozhodčího nálezu vydaného Mgr. Martinem M[redacted] ze dne 29.11.2007, sp.zn. RN 09/2007. Takový nález může být zrušen v řízení o žalobě na zrušení rozhodčího nálezu, k čemuž by jistě došlo při odsouzení Mgr. Martina M[redacted] a ostatních obžalovaných. V opačném případě by byl Moravskoslezský kraj nucen uhradit společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., částku 62.510.878,- Kč. Z tohoto pohledu mají přísedící reálný právní zájem na zániku ručení a jsou vyloučeni z rozhodování pro poměr k projednávané věci.

Odvolatelé dále namítají, že jim nebylo vysvětleno, co jim je kladeno za vinu, výroky o vině jsou koncipovány ve velmi rozvitých souvětích, z nichž není zřejmá myšlenka ani obsahová návaznost. Výrok o vině by měl podle odvolatelů obsahovat pouze skutečnosti naplňující kvalifikační momenty trestného činu, podvodný úmysl, vzniklou škodu a příčinnou souvislost mezi podvodným jednáním a vzniklou škodou. Samotný soud na str. 29 napadeného rozsudku zdůrazňuje, že skutkové věty obsahují formulace, které pod kvalifikační momenty trestného činu nepodřazuje. Podle odvolatelů je nepřípustné výrok o vině zaměňovat s legendou pro „lepší orientaci v problému“, k tomu slouží odůvodnění. Ve výroku o vině nelze nalézt kvalifikační moment trestného činu podvodu. Jakékoliv pletichy v rozhodčím řízení trestní zákoník neobsahuje, pouze pletichy v insolvenčním řízení (§ 226 tr.zákoníku),

pletichy při zadávání veřejné zakázky a při veřejné soutěži (§ 257 tr.zákoníku) či pletichy při veřejné dražbě (§ 258 tr.zákoníku). Jakékoliv dohody mezi např. věřitelem a insolvenčním správcem, však nemohou být podvodem, nejedná se ani o speciální ustanovení k trestnému činu podvodu. Dohodu soudce s účastníkem řízení na výsledku sporu by bylo možné kvalifikovat pouze jako trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 tr.zákoníku, případně jako jednočinný souběh s trestným činem úplatkářské povahy, při finančním profitu. V případě institutu rozhodce, který je soukromou osobou (srov. nález Ústavního soudu ze dne 8.3.2011, sp.zn. ÚS 3227/07), však tuto variantu aplikovat nelze, a nelze jej proto postihnout.

Ve vztahu ke skutkovým větám napadeného rozsudku odvolatelé namítají svévoli soudní moci a zásadní odlišnost od obžaloby, která představuje pochybnosti o dodržení zásady jednoty skutku a zásady obžalovací.

Napadá-li obžaloba rozhodčí nález Mgr. Martina M[redacted] pro rozpor s hmotným právem a konstantní judikaturou, pak u napadeného rozsudku stejný závěr absentuje. K tomu odvolatelé uvádí, že soud si je tak vědom možného rozporu s demokratickými principy, neboť smluvní strany svěřily rozhodci „svůj osud“ (viz nálezy, sp.zn. II. ÚS 166/05, sp.zn. IV. ÚS 511/03, sp.zn. I. ÚS 339/02, sp.zn. II. ÚS 2164/10, sp.zn. Pl. ÚS 37/08), a případné spory lze řešit cestou zrušení rozhodčího nálezu (viz sp.zn. ÚS 327/07), takový způsob je dostačujícím z hlediska zásady ekonomie trestního práva (ultima ratio trestního práva, viz nález ze dne 30.4.2009, sp.zn. II. ÚS 2448/08). Státní podnik MILNEA a společnosti VaK Bruntál, a.s., a Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., jsou podle rozhodčích nálezů povinni k zaplacení mnohamilionových částek. Přitom odvolatelé zdůrazňují, že rozhodčí nález je pro všechny státní orgány závazný dle § 159a odst. 1, odst. 4 o.s.ř. Tyto subjekty pak dle odvolatelů zneužily trestní řízení, aby jej pro civilní řízení využily ve svůj prospěch. Dle § 9 odst. 1 tr.ř. jsou orgány činné v trestním řízení vázány pravomocným rozhodnutím soudu či jiného státního orgánu, pokud nejde o otázku viny. Na str. 57 napadeného rozsudku se však uvádí, že soud není vázán rozhodnutími civilních soudů ve vztahu k platnosti rozhodčích doložek či neexistence vad rozhodčích řízení. Odvolatelé souhlasí s tím, že soud při posouzení viny má volnost, a není proto vázán rozsudky civilních soudů, ovšem musí respektovat vydaná rozhodnutí jako platná (viz § 159a odst. 1, odst. 4 o.s.ř., rozhodnutí NS ČR ze dne 17.2.2011, sp.zn. 29 NSCR 29/2009) a ne svévolně uzavřít, že rozhodčí doložka uzavřená se státním podnikem MILNEA dne 30.11.2005, jak uvedl civilní soud, byla uzavřena až dne 5.12.2005.

Ve vztahu k analýze skutkových vět pak odvolatelé uvádí ad I.1), že Ing. Zdeněk L[redacted] jako likvidátor státního podniku MILNEA uvedl společnost FOKR Czech s.r.o. vědomě v omyl a způsobil jí tak škodu ve výši 900.000,- Kč jako cenu dosaženou vydražením, namísto toho je konstruovaná trestní odpovědnost vůči odvolateli Tomáši K[redacted], že jako jednatel společnosti FOKR Czech s.r.o. uzavřel

s Ing. Zdeňkem L[redacted] rozhodčí doložku a podal u rozhodce Mgr. Martina M[redacted] žalobu na náhradu škody, které rozhodce vyhověl.

Odvolatel Tomáš K[redacted] měl právo, ale i zákonnou povinnost škodu vůči MILNEA vymáhat, přitom s ohledem na rychlost a menší nákladnost rozhodčího řízení se logicky rozhodl nikoliv pro řízení soudní. Platnost rozhodčí doložky mezi společností FOKR Czech s.r.o. a státním podnikem MILNEA byla potvrzena rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3.10.2008, sp.zn. 4 Cm 47/2006.

V dalších částech odvolání se odvolatelé zaměřují na jednotlivé pasáže výroku o vině napadeného rozsudku, ve vztahu k bodu I. 1) k osobě Ing. Tomáše K[redacted] se mimo jiné uvádí, že napadený výrok postrádá bližší konkretizaci a je pouhou frází bez detailního obsahu, nevymezuje pojem zdánlivý úkon či zinscenované rozhodčí řízení, neoprávněně ingeruje do rozhodovací činnosti soudů či rozhodců při nepochopení rozhodčího řízení, neobjasňuje otázku zneužití důvěry likvidátora Ing. Zdeňka L[redacted] či vylákání jeho podpisu na rozhodčí doložce, nerespektuje možnost volby písemné formy rozhodčího řízení a potvrzení rozhodčího řízení rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 3.10.2008, sp.zn. 4 Cm 47/2006, či nájemní smlouvu ze dne 26.10.1998.

Ve vztahu k odvolateli Janu F[redacted], konkrétně k bodu I. 2) napadeného rozsudku se uvádí, že vůči tomuto odvolateli platí vše, co bylo uvedeno ve vztahu k Ing. Tomášovi K[redacted]. Vůči odvolateli Janu F[redacted] jako jednateli společnosti FOCUS-METAL s.r.o., který řešil spor vzniklý v důsledku protiprávního jednání státního podniku MILNEA, nelze nic namítat. Odvolatel napadenému rozsudku vytýká, že v něm není specifikovaná jeho kooperace, která se mu klade za vinu, a ve výroku o vině se objevují jen fráze bez konkrétního obsahu jako např. zdánlivé úkony, zinscenované rozhodčí řízení. Dále soud nesprávně uvádí datum sjednání rozhodčí doložky dne 5.12.2005, namísto dne 30.11.2005 (viz rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 22.5.2008, sp.zn. 28 Cm 221/2007, str. 6) nebo uvádí, že odvolatel likvidátorovi „podstrčil“ k podpisu jinou písemnost než byla rozhodčí doložka, setrvává přitom na správnosti rozhodčího řízení (sp.zn. 18 Cm 161/2006, sp.zn. 28 Cm 221/2007). Pojem „předem dohodnutý cíl“ je nekonkretizován, stejně jako podvodné dosažení neoprávněného profitu.

K navazujícím bodům II. 1 a II. 2 napadeného rozsudku odvolatel Jan F[redacted] uvádí, že vytýkané jednání nelze posoudit jako podvod, neboť nebylo prokázáno, že se jej obžalovaní dopustili, ani že k němu došlo. Výpověď svědka Ing. S[redacted] nelze použít s ohledem na nemožnost účasti obhájce při výslechu. Dále je namítáno, že nebyl proveden důkaz znaleckým posudkem Ing. Pavla Halamíčka ke stanovení obvyklého nájemného k pozemkům zastaveným stavbami společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí a.s.

Na základě uvedeného odvolatelé navrhují, aby Vrchní soud v Olomouci napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a nově rozhodl o jejich zproštění podle § 226 písm. a) tr. zákoníku.

V doplněném odvolání obžalovaného Jana F[redacted] ze dne 8. 7. 2013 se uvádí, že je zaměřeno na výroky o vině II. 1) a II. 2), které obsahují rozvláčné souvětí, a není zřejmé, v čem je spatřováno protiprávní jednání, příčinná souvislost a škoda.

Odvolatel souhrnně popisuje skutečnosti vážící se k dražbě pozemků k.ú. Horní Čermná, Svatý Jiří, Bruntál - město navrhovatele státní podnik MILNEA, na kterých stojí vodohospodářské stavby společností Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., a Vak Bruntál, a.s, zahájení jednání o úpravě vzájemných práv a úplatě vydražených pozemků, uzavření dohody o řešení sporů formou rozhodčího řízení, zahájení rozhodčího řízení společností FOCUS-METAL, s.r.o., ke zdržení se zásahu do jejich vlastnického práva a vydání bezdůvodného obohacení za dobu od nabytí vlastnictví k pozemkům do dne uzavření nájemní smlouvy. Dále odkazuje na exekuční návrhy podané vůči společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., na pohledávky ve výši 151.703.481,- Kč a 547.114,- Kč, kdy v druhém případě odvolací soud uzavřel, že dohoda pojmutá do zápisu ze dne 18.12.2006 dala pravomoc rozhodce k vydání rozhodčího nálezu. Dále odvolatel zmiňuje návrh na nařízení výkonu rozhodnutí pro vedlejší pohledávku z titulu nákladů nalézacího řízení, v jehož důsledku bylo zřízeno na nemovitostech společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., zástavní právo (rozhodnutí Okresního soudu v Ústí na Orlicí, sp.zn. 15 E 716/2010, Krajského soudu v Hradci Králové, sp.zn. 19 Co 338/2010), dále návrhy na nařízení výkonu rozhodnutí hlavních a vedlejších pohledávek vůči společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., (rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, sp.zn. 15 E 2162/2010, Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, sp.zn. 3 E 244/2011, Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, sp.zn. 3 E 81/2011), jimiž byly rozhodčí nálezy Mgr. Martina M[redacted] vyhodnoceny jako vykonatelné a závazné, a potvrzeny i v následném odvolacím řízení. Vůči společnosti VaK Bruntál, a.s., podala společnost FOCUS-METAL s.r.o. rovněž návrhy na nařízení výkonu rozhodnutí pro hlavní a vedlejší pohledávky (rozhodnutí Okresního soudu v Bruntále, sp.zn. 62 Nc 183/2008, Okresního soudu v Bruntále, sp.zn. 30 E 174/2010, Okresního soudu v Bruntále, sp.zn. 62 Nc 392/2008).

V rámci insolvenčního řízení podala společnost FOCUS-METAL, s.r.o., návrh na majetek společnosti VaK Bruntál, a.s., sp.zn. KS OS 31 INS 3370/2008, který byl zamítnut, přičemž v současné době je věc řešena u Vrchního soudu v Olomouci, dne 2.7.2009 vydal Moravskoslezský kraj ručitelské prohlášení a zavázal se k uhrazení závazků společnosti VaK Bruntál, a.s., přičemž toto ručení bylo dalším důvodem, proč Vrchní soud v Olomouci dne 30.7.2009 potvrdil zamítavé rozhodnutí Krajského

soudu v Ostravě, neboť při poskytnutí ručení vyšším územně samosprávným celkem nelze jinak než dle § 143 odst. 4 IZ insolvenční návrh zamítnout. Následné dovolání společností FOCUS-METAL, s.r.o., (sp. zn. 29 NSČR 29/2009) bylo zamítnuto, nikoliv však z důvodu neosvědčení pohledávky, ale pro poskytnuté ručení Moravskoslezského kraje. Závěry Nejvyššího soudu k ručitelskému prohlášení však zejména uvádějí, že se dlužník mýlí, pokud usuzuje, že Moravskoslezský kraj nemá povinnost uspokojit pohledávku přiznanou insolvenčnímu navrhovateli pravomocným rozhodčím nálezem. Odklad jeho vykonatelnosti nemá žádné účinky ve vztahu k povinnostem dlužníka platit případné majetkové sankce za prodlení s úhradou splatného závazku ani ve vztahu k platebním povinnostem ručitele. I přes závěr učiněný Nejvyšším soudem však nebylo do dnešního dne společnosti FOCUS-METAL s.r.o. ničeho zaplaceno. Odvolatel má za to, že společnost VaK Bruntál, a.s., a Moravskoslezský kraj se domluvili na vydání ručitelského prohlášení, přitom oba věděli, že takové prohlášení nemyslí vážně a nemíní jej splnit.

Ve vztahu k bodu II. napadeného rozsudku odvolatel Jan F[redacted] rovněž analyzuje jednotlivé části tohoto výroku a namítá mimo jiné, že výše nájemného byla únosná, neboť vodárenským společnostem se vyplatilo jej platit namísto odstranění staveb a vybudování staveb téže hospodářské povahy jinde. Výše tržního nájemného je proto oprávněným nárokem společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., který odpovídá znaleckému posudku, a byl potvrzen v arbitrážním řízení. Bylo právem této společnosti domoci se v situaci, kdy vodárenské společnosti přestaly platit nájemné a odmítly zpřístupnit pozemky, ve smyslu čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, právní pomoci a podat žalobu k rozhodčímu řízení pro zdržení se zásahu do výkonu vlastnických práva a vydání bezdůvodného obohacení. Rovnost je v rozhodčím řízení zachována a stranám je umožněno podat žalobu na zrušení rozhodčího nálezu, čehož obě vodárenské společnosti využily. Civilní soudy mají takto možnost zvrátit rozhodčí nálezy vydané rozhodcem bez pravomoci (viz nález sp.zn. ÚS I. 3227/07, ze dne 8.3.2011). Odvolatel dále v napadeném výroku opět namítá nesrozumitelnost vět a neurčitost některých pojmů, a to zdánlivě zákonné úkony, či navenek zákonný titul pro výkon rozhodnutí. Odvolatel s Ing. Zdeňkem S[redacted], vysokoškolsky vzdělanou osobou, stojící v čele statutárního orgánu společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., s ročním obratem vyšším než 100.000.000,- Kč, uzavřel rozhodčí doložku (viz zápis z jednání ze dne 18.12.2006, bod 3), přičemž dle odvolatele jej nebylo možné uvést v omyl. Společnost nejprve interpretovala předmětnou doložku jako proklamaci do budoucna, poté ji považovala za neplatnou pro neurčitost výběru osoby rozhodce (návrh na zastavení výkonu rozhodnutí ze dne 10.8.2012, podaný Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí, sp.zn. 15 E 2162/2010). Rozhodčí doložka nebyla záměrně nejasná, neměla zastřený smysl, ani nikoho neuváděla v omyl, je proto dle odvolatele nepřijatelné kriminalizovat občanskoprávní spory (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 14.3.2013, sp.zn. 11 Tdo 1121/2012, k otázce uvedení omyl, viz nález Ústavní soudu ČR, ze dne 25.11.2003, sp.zn. I. ÚS 558/01). O nepochopení institutu rozhodčího řízení soudem svědčí část skutkové věty „když navíc v té době nebyl prezentován ani fakticky neexistoval žádný důvod, pro něhož by jakékoliv rozhodčí řízení mohlo být

zahájeno...“, neboť pro sjednání rozhodčí doložky není nutné, aby mezi stranami už nějaký spor existoval.

Odvolatel odkazuje na znalecký posudek Ing. Pavla Halamíčka, Ph.D., ze dne 21.9.2012, který byl soudem jako důkaz odmítnut a který uvádí, že obvyklá cena nájmu pozemků v k.ú. Horní Čermná a Svatý Jiří činí částku 540/m^2/rok a k.ú. Bruntál částku 1.055,- Kč/m^2/rok. Význam těchto pozemků, pokud na pozemcích stály stavby strategického významu pro vodárenské společnosti, by měly tak odpovídat ochotě zaplatit úplatu adekvátní výnosu z provozu těchto staveb.

V situaci, kdy společnost FOCUS-METAL s.r.o., z důvodu bránění vlastnického práva vodárenskými společnostmi, nemohla přenechat Milanu D[redacted] předmět nájmu do nerušeného užívání, došlo k odstoupení od smlouvy. Vodárenské společnosti mají proto povinnost platit společnosti FOCUS-METAL s.r.o. bezdůvodné obohacení za užívání pozemků bez právního titulu, přičemž nájemní smlouva s Milanem D[redacted] i odstoupení od ní jsou platnými právními úkony.

Odvolatel považuje části skutkových vět např. „formální deklarování majetkových nároků“, „zinscenované rozhodčí řízení“, „navození dojmu důvěryhodnosti“, „formální podání žaloby“, „předstíraná nájemní smlouva“, „dohodnutý model jednání“, „podvodné dosažení neoprávněného profitu“ za dehonestující rétoriku soudu prvního stupně, a ohrazuje se vůči ní s odkazem na právo společnosti FOCUS-METAL s.r.o. řádně se bránit proti protiprávnímu jednání vodárenských společností. Probíhající spor mezi těmito společnostmi nebyl dosud civilními soudy vyřešen, a to v důsledku zásahu orgánů činných v trestním řízení.

Skutečnost, že společnost FOCUS-METAL s.r.o. podala po vydání rozhodčího nálezu návrh na exekuci, je logickým procesním postupem, když vodárenské společnosti pravomocný a vykonatelný rozhodčí nález nerespektovaly.

V závěru odvolatel, co do skutkové věty v bodě II. 2) napadeného rozsudku, odkazuje na analýzu předcházejícímu bodu II. 1) a přikládá k důkazu znalecký posudek č. 079/2012 Ing. Pavla Halamíčka, znalce z oboru ekonomika, z něhož vyplývá, že obvyklá cena nájmu pozemků společnosti FOCUS-METAL s.r.o. v k.ú. Bruntál je 1.055,- Kč/m^2/rok, dále přikládá návrh společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí ve věci sp.zn. 15 E 2162/2012, přípis ze dne 5.3.2011 obsahující výzvu Moravskoslezskému kraji ke splnění jeho povinnosti z titulu ručení, přípis Moravskoslezského kraje ze dne 21.3.2011 o odmítnutí plnit, přípis ze dne 28.2.2013 jako výzvu Moravskoslezskému kraji opírající se o znalecký posudek Ing. Halamíčka a přípis ručitele ze dne 3.4.2013 o odmítnutí plnit.

V doplněném odvolání obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted] a Jana F[redacted] ze dne 20. 9. 2013 se rozvíjí polemika s mnohými závěry soudu prvního stupně obsaženými v odůvodnění napadeného rozsudku.

Pod bodem 1) se vytýká soudu prvního stupně zamítnutí důkazního návrhu na výslech svědka Ing. Vladimíra D[redacted], pod bodem 2) zamítnutí důkazního návrhu přehráním DVD záznamem, kde byl Ing. Tomáš K[redacted] ze strany Ministerstva zemědělství ČR – zakladatele státního podniku MILNEA vydírán, aby rezignoval na vymáhání pohledávek z rozhodčích nálezů proti státnímu podniku, pod bodem 3), že nebyl proveden důkaz znaleckým posudkem Ing. Halamíčka ke stanovení obvyklé ceny nájmu pozemků ve vlastnictví společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., pod bodem 4) zpochybňuje závěr krajského soudu na straně 58 rozsudku, že Jan F[redacted] neuplatnil žádnou relevantní obhajobu formou vlastní výpovědi a Ing. Tomáš K[redacted] se hájil pouze proklamací negativního subjektivního vnímání trestního řízení s minimem důkazně relevantních konstruktivních tvrzení, pod bodem 5) se vytýká soudu prvního stupně, že se hrubě mýlí, pokud nepovažuje rozhodčí řízení v České republice za „masově aplikováno“, pod bodem 6) se polemizuje se závěrem soudu prvního stupně, že osoby sdružené v rámci České komory rozhodců vykazují pro rozhodovací činnost podstatně vyšší míru transparentnosti a důvěrnosti, než osoby určené ad hoc, pod bodem 7) se polemizuje s argumentací soudu prvního stupně a jeho úvahami k prof. Dr. Alexandru Bělohlávkovi a jeho publikaci Rozhodčí řízení, orde public a trestní právo, pod bodem 8) se zpochybňuje závěr soudu prvního stupně, že si Ing. Tomáš K[redacted] jako jednatel společnosti FOKR Czech, s.r.o., měl dostatečně ověřit způsobilost dražené pohledávky k uplatnění a její samotnou existenci, pod bodem 9) se považuje za chybný závěr soudu prvního stupně ke skutku I./2 na straně 65 rozsudku, že nájemné sjednané mezi společnosti Sm VaK, a.s., a FOCUS-METAL, s.r.o., ve výši 550 Kč/m2/rok pro případ vydání rozhodčího nálezu JUDr. Petra D[redacted] ve znění, že nájemní vztah ze smlouvy o nájmu z roku 1998 neexistuje, není reálným nájemným, protože dle výpovědí svědků V[redacted] a R[redacted] byla tato výše nájemného pro Sm VaK, a.s., nepřijatelná a sjednána jen proto, že jiná dohoda nebyla možná a společnost Sm VaK, a.s., byla přesvědčena o svém úspěchu v řízení před JUDr. D[redacted], pod bodem 10) se považuje na straně 66 rozsudku spekulace soudu prvního stupně stran subjektu, který podal u Okresního soudu v Olomouci jménem společnosti Sm VaK, a.s., žalobu na zrušení rozhodčího nálezu, pod bodem 11) se považují za další spekulativní úvahy krajského soudu bez důkazního podkladu na straně 69 a násl. rozsudku spočívající v tom, že pokud je poukazováno na řadu trestních oznámení na odvolatele, která skončila odložením věci, tak z těchto listin lze učinit pouze jediný závěr, že se odvolatelé ničeho nelegálního nedopustili, pod bodem 12) se poukazuje na ryzí spekulaci na straně 70 rozsudku, kde soud prvního stupně hovoří o zajištění Mgr. Martina M[redacted] jako osoby ochotné realizovat zmanipulované rozhodčí řízení, pod bodem 13) se polemizuje se závěrem soudu prvního stupně na straně 70 rozsudku, že ostražitost Ing. L[redacted] při jednání s odvolateli nedosahovala potřebné úrovně, protože se s odvolateli znal z dříve prováděných dražeb, pod bodem 14) se zpochybňuje úvaha soudu prvního stupně, jak odvolatelé a Ing.

Zdeněk L[redacted] uvažovali při podpisu rozhodčích doložek, pod bodem 15) se považuje za nepravdu, že by ke dni podpisu rozhodčí doložky nebyl mezi státním podnikem Milnea a společností FOCUS-METAL, s.r.o., žádný právní vztah, pod bodem 16) se považují za zcestné a spekulativní úvahy krajského soudu na straně 73 rozsudku při posouzení rozhodčích doložek týkajících se státního podniku Milnea, kdy soud prvního stupně upozorňuje na to, že rozhodčí doložky „nenesou prvek právního zastoupení“ a zpochybňují se úvahy krajského soudu o časové souvislosti doručení oznámení o zahájení rozhodčího řízení státnímu podniku Milnea dne 21. 12. 2005 bez podkladových materiálů se stanovením lhůty k vyjádření 15 dnů a doručení podkladových materiálů až dne 11. 1. 2006, pod bodem 17) se namítá, že svědek Ing. Zdeněk S[redacted] byl v přípravném řízení vyslechnut v rozporu se zákonem, bez přítomnosti obhájce, pod bodem 18) se na straně 76 a 77 rozsudku vytváří krajským soudem „příběh“ o tom, jak dle jeho představ probíhalo uzavření rozhodčí doložky se společností Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí a jaké úvahy a myšlenkové pochody přitom odvolatelé měli, a charakterem zápisu z jednání ze dne 18. 12. 2006, pod bodem 19) se polemizuje se závěrem krajského soudu na straně 78, že zájem Milana D[redacted] o nájem pozemků společnosti Focus-Metal, s.r.o., není hodnověrný, neboť je údajně všeobecně známo, že takové pozemky nelze využít jinak, a proto pro jiné, než vodárenské společnosti vlastnící stavby na nich stojící, nejsou lukrativní, pod bodem 20) se polemizuje s podivem krajského soudu na straně 79 rozsudku, že cena nájmu byla sjednána u obou vodárenských společností na 650 Kč/m2/rok, aniž by byla diferencována dle lokality, pod bodem 21) se zpochybňuje závěr krajského soudu na straně 80 rozsudku, kde se dovozuje, že rozhodčí řízení bylo zinscenované a v tomto zinscenovaném řízení má spočívat podvodný mechanismus, pod bodem 22) se polemizuje se závěrem krajského soudu na straně 82 rozsudku, kde se zabývá rozhodčím řízením ve vztahu ke státnímu podniku Milnea a namítá, že byly sjednány rozhodčí doložky, aniž by společnosti FOKR Czech, s.r.o., a státní podnik Milnea byly v právním vztahu, obdobná problematika je uvedena pod bodem 23) v případě vodárenských společností, pod bodem 24) se polemizuje se závěrem krajského soudu na straně 84 rozsudku, kde se dovozuje zinscenovanost rozhodčího řízení z toho, že rozhodce do výroku rozhodčího nálezu opsal petit žaloby, ale zejména pak z toho, že společnost Focus-Metal, s.r.o., pronajala Milanu D[redacted] ideální spoluvlastnický podíl, což není možné a rozhodce na tuto námitku společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s., nereagoval, pod bodem 25) se dovozuje fabulace ze strany krajského soudu, že po vymožení pohledávek přiznaných rozhodčími nálezy by došlo k převodu obchodních podílů ve společnostech FOKR Czech, s.r.o., a FOCUS-METAL, s.r.o., na společnost Varan Trading Inc. a Indica Corporation, a k faktickému „umrtvení či uspání“ těchto společností a pod bodem 26) se krajskému soudu vytýká na straně 88 rozsudku, že tento pouze jedinou větou při rozboru právní kvalifikace zmínil, že odvolatelé získali podvodným způsobem od zástupců jiných subjektů smyšlený podklad pro rozhodčí řízení, které následně zinscenovali.

V písemném odůvodnění odvolání obžalovaného **Mgr. Martina M** se uvádí, že je podáno v celém rozsahu pro podstatné vady z přípravného řízení i řízení před soudem.

Ohledně své činnosti jako rozhodce odvolatel poukazuje na protizákonné útoky na jeho právní názor učiněný v souladu se zákonem č. 216/1994 Sb. Za nesprávnou považuje také skutečnost, že po něm bylo ve dnech 24.9.2008, 2.10.2008, 13.11.2008 a 18.11.2008 požadováno mnohostránkové vysvětlení k jeho činnosti jako rozhodce. Odvolatel k usnesení dle § 160 odst. 1 tr.ř. ze dne 20.11.2008 uvádí, že v době, která se mu klade za vinu, nemohla existovat žádná dohoda, když se se spoluobžalovanými dostal do kontaktu až při studiu spisu.

Za nezákonný považuje příkaz k provedení domovní prohlídky ze dne 12.11.2008 se zaměřením na zjištění jeho činnosti jako rozhodce a také zajištění jeho počítače v opravárenské společnosti, kde se v tu chvíli nacházel. Předmětný počítač byl přitom protizákonně vrácen Jiřímu C, přestože o odvolatelově vlastnictví není pochyb. Dále namítá, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu a spravedlivý proces, když nebylo vyhověno jeho návrhu na provedení důkazu výslechem Jany Č, sekretářky a zapisovatelky, která se zúčastňovala jeho rozhodčích nálezů, a o relevantnosti jejího výslechu tak není pochyb. Za nezákonný považuje odvolatel také úkony provedené ve dnech 20.2.2009, 29.6.2009 a 7.7.2009, o nichž byly pořízeny protokoly o průběhu úkonů s „blíže nespecifikovaným úkonem řízení“, přestože trestní řád takový úkon nezná. Navíc byl vyzván ke zpřístupnění dat na svém počítači, čímž byl také vyzván k sebeobviňování.

Napadený rozsudek považuje odvolatel za nepřezkoumatelný, protože není stručný, jasný, přesvědčivý a také pro absenci přímého důkazu a hodnocení nepřímých důkazů, které by vedly k jedinému závěru. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně nebo odvolatele zprostil viny ve všech bodech obhajoby.

Odvolání tohoto obžalovaného bylo rovněž písemně odůvodněno jeho obhájcem JUDr. Bohumírem Janečkem, substituovaném Mgr. Lumírem Kapiasem, a jsou jím napadány výroky o vině, trestu, včetně výroku o zákazu činnosti pro důvody dle § 258 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) tr.ř. a navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a dle § 226 písm. a) tr.ř. odvolatele zprostil obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které je stíhán, případně napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí nebo státnímu zástupci k došetření.

V následně doplněném odvolání, odůvodněném taktéž prostřednictvím obhájce obžalovaného Mgr. Martina M[redacted], se dále uvádí, že soud nerespektoval základní zásady trestního řízení uvedené v ustanovení § 2 tr.ř. Odvolatel namítá zaujatost soudu, který projednávanou věc označuje jako velmi sofistikované jednání v rozhodčím řízení a přirovnává ji k případu soudce B[redacted] a soudkyně Sandry S[redacted], či pokud soud uvádí, že protiprávní jednání bylo iniciováno na podkladě neúspěchů obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted] a Jana F[redacted] a jejich právního zástupce Mgr. Libora Holemého. Odvolatel si pokládá otázku, jakým způsobem krajský soud dedukuje, že se jako rozhodce podílel na realizaci podvodného jednání, zda to měla být tendence, co nejvíce zkrátit lhůtu k vyjádření společnosti MILNEA, tím, že jí uvědomění o konání rozhodčího řízení bylo doručeno v době vánočních svátků (viz str. 73 odůvodnění rozsudku). K tomu odvolatel dodává, že výtka soudu ohledně písemné formy vedení rozhodčího řízení není pravdivou, neboť řízení u společností VaK Jablonné a VaK Bruntál mělo formu ústní. Podobně ani neuspěje argumentace soudu, pokud uvádí, že odvolatel některou ze stran při rozhodování protěžoval, neboť odvolatel rozhodoval na základě předložených důkazů. Mnohamilionové náklady řízení, které byly přiznány odvolateli, mu po právu náleží, neboť rozhodčí řízení je úplatné. Odvolatel odmítá názor soudu, že argumentace uvedená v rozhodčích nálezech je pouze obecná a vágní, když je zcela standardní a ničím se nevymyká běžné praxi.

V otázce výše nájemného odvolatel odkazuje na komplex smluv a rozhodčí řízení před JUDr. Petrem D[redacted], MBA, ve vztahu ke smlouvám mezi Sm VaK a MILNEA z období let 1998 a 2002, v nichž stojí, že neuzavře-li společnost Sm VaK Ostrava se společností FOCUS-METAL nájemní smlouvu k pozemkům s požadovaným nájemným ve výši 550,- Kč/m^2/rok, dojde k prodeji předmětných pozemků společnosti Sm VaK za částku ve výši 2.400.000,- Kč (rozhodčí nález byl vydán dne 15.7.2005). Svědkové Mgr. V[redacted] a JUDr. R[redacted] uvedli, že výše nájemného byla pro Sm VaK nepřijatelná, nicméně jí nezbylo než nájemní smlouvu uzavřít. Za situace, kdy odvolatel neznal pozadí uzavření nájemní smlouvy a nemohl vědět, že se jednalo o zastřený právní úkon, když společnost Sm VaK Ostrava předpokládala výsledek rozhodčího řízení dle rozhodce JUDr. Petra D[redacted], MBA dne 15.7.2005, kterým nebyla zpochybněna cena nájmu ve výši 550,- Kč/m /rok, odmítá, že by mohl rozhodnout jinak. V kontextu uvedeného pak odvolatel uzavírá, že krajský soud nikdy nepřipustil jinou možnost než tu, že rozhodčí řízení bylo zinscenované a že jednání obžalovaných bez spolupráce s odvolatelem by nemělo smysl. Krajský soud však podle odvolatele pracuje namísto prokázaných faktů se svými představami o existenci dohody mezi ním a spoluobžalovaným Ing. K[redacted] (čl. I. bod 1), mezi ním a spoluobžalovaným F[redacted] (čl. I. bod 2), mezi ním, obžalovaným F[redacted] a obžalovaným D[redacted] (čl. II. bod 1 a bod 2).

Odvolatel opakovaně zdůrazňuje neakceptaci provedení důkazu výslechem jeho sekretářky a přehrání zvukového záznamu ze zajištěného počítače, jimiž by byl proveden objektivní obraz o ústním jednání rozhodčího řízení. Krajský soud se však

spokojil pouze se subjektivními sděleními neúspěšných účastníků rozhodčího řízení a zkrátil jeho právo na obhajobu.

V písemném odůvodnění odvolání obžalovaného **Milana D** vypracovaném jeho obhájkyní JUDr. Jiřinou Fellnerovou, se podává, že trestná činnost odvolatele nebyla prokázána. Žádný z důkazů nepotvrdil, že by mezi odvolatelem a Janem F či Mgr. Martinem M byly nějaké kontakty, pokud se týče nájemních smluv, ty měli všechny náležitosti požadované právním předpisem, přičemž uzavřením či odstoupením od nich nevznikl odvolateli majetkový prospěch. Žádný z důkazů také nepotvrdil, že by odvolatel věděl o tom, že majitel pozemků má se společnostmi VaK Jablonné a VaK Bruntál uzavřeny rozhodčí doložky a že podá návrh na zahájení rozhodčího řízení. Společnost FOCUS je vlastníkem pozemku a má právo s nimi nakládat, tedy i pronajmout. V případě nájemní smlouvy v Horní Čermné, uzavřené bez souhlasu spoluvlastníka, tj. ČR, kdy si okruh vlastníků nekontroloval, měla tato skutečnost vliv na její platnost.

Nesouhlas projevuje odvolatel se závěrem soudu, že rozhodčí doložky byly uzavřeny neplatně a že institutu rozhodčího řízení bylo zneužito, když podle rozhodnutí několika soudů v občanskoprávním řízení v této věci byly rozhodčí doložky uzavřeny platně a že postup jednatelů společnosti FOCUS METAL, s.r.o., při podání návrhu na zahájení rozhodčího řízení byl legitimní. Bezpředmětná jsou přitom tvrzení ředitelů vodohospodářských společností, kteří podepsali tyto doložky, ač neznali její obsah. Dané společnosti se mohly dle § 31 písm. d) zákona o rozhodčím řízení domáhat zrušení rozhodčího nálezu soudem, případně využít mimořádné opravné prostředky. Jejich pochybení či neúspěšnost proto nelze řešit v trestním řízení.

Odvolatel závěrem shrnuje, že nalézací soud, ač neměl jediný důkaz potvrzující úmyslnou pomoc odvolatele, dospěl k závěru o spáchání pomoci k pokusu trestného činu odvolatelem. Na základě výše uvedeného proto navrhuje, v části týkající se jeho osoby, zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby v plném rozsahu, neboť jeho jednání není trestným činem.

Protože obhájkyně obžalovaného Milana D, JUDr. Jiřina Fellnerová, ukončila advokátní činnost, byl tento obžalovaný vyzván, aby si zvolil nového obhájce. Na základě plné moci ze dne 5. 9. 2013 si obžalovaný Milan D zvolil obhájce JUDr. Jiřího Šilhavého, jenž rovněž za obžalovaného vypracoval písemné odůvodnění odvolání.

V něm se uvádí, že v řízení před krajským soudem chyběl jakýkoliv důkaz, že se odvolatel chtěl dopustit podvodného jednání a že jednal v součinnosti s ostatními

obžalovanými, zejména, že věděl o jejich krocích před uzavřením nájemních smluv a o jejich vypovězení. Zdůrazňuje, že žádný z obžalovaných ve věci nevypovídal, soud měl k dispozici ohledně údajné trestné činnosti odvolatele pouze listinné důkazy, tzn. zmíněné nájemní smlouvy a jejich výpovědi, takže ohledně jakékoliv dohody na event. podvodném jednání, resp. „zpravení o něm a jeho akceptaci ze strany odvolatele“, chybí jakýkoliv důkaz.

Podle odvolatele nemůže obstát argumentace krajského soudu, že se mohl podílet na údajném podvodném jednání ostatních obžalovaných, minimálně o jejich záměru musel být „zpraven“, zejména s ohledem na to, že na pozemcích byly umístěny vodohospodářské stavby, takže jiné použití pozemků nebylo prakticky možné, když tento závěr je odůvodněn cenou sjednaného nájmu, která neodpovídá poměrům v místě a poukazuje se na to, že obvyklá cena za nájem půdy se v místě pohybuje do 20 Kč za m^2. K tomu dodává, že se dlouhodobě zabýval problematikou v oboru „voda“, z provedené kalkulace byl přesvědčen, že investice do pronájmů se vyplatí a že částka za nájem je odpovídající. Argumentuje tím, že je třeba vzít v úvahu, že na pozemcích jsou stavby, které svými vlastníky jsou podnikatelsky využívány, takže bylo jistě spravedlivé a neodporující zákonu, aby i vlastník pozemku, resp. nájemce, měl nárok na část zisku, který dosahuje vlastník staveb. Zjistil, že investice by byla pro něho výhodná a nájemní smlouvy na pozemky uzavřel. Je zřejmé, že stanovení hodnoty nájmu pozemků, na nichž jsou vodohospodářské stavby Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí a VaK Bruntál, a.s., bylo odpovídající (540 Kč a 1055 Kč/1m^2/rok).

Podle odvolatele je zřejmé, že závěry Krajského soudu v Ostravě, že napomáhal podvodnému jednání jiného, nemohou obstát, a že nelze vyvrátit jeho obhajobu, že motivem, proč uzavíral nájemní smlouvy, nebyla snaha někomu pomoci k páchání trestné činnosti, ale zcela oprávněný záměr pronájmem se podílet na zisku vodohospodářských společností, které s výrazným ziskem podnikají na pozemcích ve vlastnictví jiného. Je přesvědčen, že takový motiv je z hlediska zákona nezávadný, šlo tedy o záměr související s podnikáním a nebyla prokázána subjektivní stránka stíhaného jednání. Krajský soud měl proto minimálně v pochybnostech rozhodnout v jeho prospěch a obžaloby státního zástupce ho zprostit.

Pro úplnost poukazuje i na usnesení Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 11 Tdo 1121/2011, ze dne 14. 3. 2013, které se zabývá obdobnou problematikou a vyplývá z něj, že jestliže poškozený sám zjevnou neopatrností, které se mohl snadno vyvarovat, jednal v neprospěch organizace, pak se s důsledky této nejistoty musí také sám vypořádat, a to za použití prostředků soukromého práva. Z hlediska principů, na nichž je založen demokratický právní stát, je nepřijatelné, aby trestním postihem jednoho účastníka soukromoprávního vztahu byla nahrazována nezbytná míra opatrnosti druhého účastníka při ochraně vlastních práv a majetkových zájmů.

Trestním postihem není možné nahrazovat instituty jiných právních odvětví určené k ochraně majetkových práv a zájmů. V daném případě pak poškozené organizace disponovaly kvalifikovanými pracovníky, kteří jistě mohli zápisy z jednání z 18. a 20. 12. 2006 kvalifikovaně posoudit, včetně eventuálních následků, a opravit pasáže, které by vyznívaly v neprospěch jejich společností. Toto však neučinili a bez dalšího potvrdili správnost zápisu. Sami však uvedli, že zápisy podepisovali v časové tísni a že prakticky nekontrolovali jejich správnost a úplnost. Je tedy otázkou, zda vůbec v jednání přímých pachatelů lze spatřovat trestný čin a zda je vůbec dána objektivní stránka trestné činnosti. Podle odvolatele jeho jednání nemá znaky stíhaného trestného činu po objektivní ani subjektivní stránce, a proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ohledně jeho osoby zrušil a obžaloby státního zástupce ho zprostil, případně, kdyby sám nemohl takto rozhodnout, aby věc po zrušení napadeného rozsudku vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Obžalovaný Milan D[redacted] ve svém vlastnoručně sepsaném doplňku svého odvolání ze dne 17. 9. 2013 uvádí, že přes rozsáhlost a obsáhlost rozsudku nalézacího soudu jeho obsah absolutně nechápe pro nelogická, předlouhá souvětí a významově jsou mu zcela cizí. K jeho osobě se vztahuje pouze několik zcela nepravdivých výroků a tvrdí, že o všem ostatním, co se v rozsudku píše, neměl a dodnes nemá žádné povědomí, ani relevantní informace, vychází pouze z rozsudku a napadá pouze tyto výroky.

Namítá, že se nikdy s nikým na svém postupu v rámci projektu „Půda“ nedomlouval a prohlašuje, že nebyl žádným údajným pachatelem nebo pachateli vyrozuměn o tom, jak bude do budoucna naloženo s druhým vydáním smlouvy o nájmu a odstoupení od smlouvy o nájmu. Tvrzení soudu v tomto ohledu považuje za zcela nepravdivá a nedoložená žádným konkrétním důkazem.

Za zcela zavádějící výrok považuje, že podepsal smlouvu o nájmu k pozemku od Focusu-Metal, ač si byl vědom, že jiný způsob využití pozemků, než stávající není možný (strana 10 rozsudku, odst. 2). K tomu dodává, že pozemky měly být využity tak, jak je popsáno v jeho projektu „Půda“, k výroku na straně 15 rozsudku, že opatřením prostředků umožnil jinému spáchání trestného činu, zdůrazňuje, že smlouvu o nájmu pozemků ze dne 28. 3. 2007 a odstoupení od této smlouvy ze dne 30. 4. 2007 nejsou žádné „prostředky“, ale řádné a několika soudy ověřené právní akty. Podotýká, že již před podpisem smlouvy o nájmu měl informace z veřejných zdrojů dostupných široké veřejnosti a následně z výpočtů, že výše nájmů těchto pozemků je více jak 1.000 Kč/metr/rok. Tuto cenu při jednání o nájmu samozřejmě tajil, protože pokud by ji znal i Focus-Metal, jako pronajímatel, nikdy by smlouvu s nájmem 650 Kč nepodepsal. Tímto faktem vyvrací účelové tvrzení soudu o „dohodě“ s Focus-Metal. Tyto ekonomické relace vedoucí k uzavření smluv byly doloženy znaleckými posudky, vypracovanými znalcem Krajského soudu v Ostravě,

a je věcí soudu, že zcela účelově k tomuto faktu nepřihlédl. Cenu nájmu netajil a veřejně ji prezentoval v ČT 1 Ostrava, v pořadu „Reportéři“, kde při otázkách reportéra Dana B[redacted] jasně poukazuje na to, že pozemky mají cenu 1.000 Kč a více za metr a rok. To je zaznamenáno jak ve scénáři, tak i v archivu ČT 1 Ostrava – „Reportéři“ a na nosičích DVD, které může taktéž předložit. Tímto vyvrací zcela další nesmyslné a ničím nepodložené tvrzení v rozsudku, které zapříčinilo, že celý rozsudek je postaven na nesmyslu tvrzeném neinformovanými reportéry a následně úmyslně nepravdivě představiteli jednotlivých „vaků“, tedy VaK Bruntál a VaK Jablonné nad Orlicí, a to, že pozemky mají cenu nájmu 2-20 Kč/m/rok. Takto uvedená cena 2 Kč za m/rok a jím podepsaná cena ve smlouvě o nájmu 650 Kč/m/rok byla z nefundovanosti a neznalosti představitelů VaK Bruntál, VaK Jablonného, nalézacího soudu a reportérů rozbuškou celého procesu, který již trvá víceméně 8 roků.

Na základě toho odvolatel dovozuje další neuvěřitelně nelogický výrok soudu v odůvodnění rozsudku, když vytýká naprostou neznalost nalézacího soudu v oblasti realitního trhu s nájmy komerčních pozemků a naproti tomu pastvin, když nešlo o citový projev, ale pragmatický obchodní kalkul (strana 79, odst. 3 rozsudku), že nemá nalézací soud žádný důkaz k tvrzení, že byl spraven přímými pachateli nebo některými z nich, k jakému účelu budou tyto písemnosti použity (strana 89, odst. 1 rozsudku), že nerozumí závěru, že se nějakého jednání dopustil ze subjektivního hlediska úmyslně, a to v úmyslu přímém, že neuplatnil žádnou relevantní obhajobu formou vlastní výpovědi (strana 58, odst. 2 rozsudku), když z jeho strany nebylo o čem vypovídat, neboť o plném rozsahu věci nevěděl. Podle jeho názoru o mimořádně velikém tlaku na jeho osobu svědčí i cílevědomé, účelové a záměrně prováděné šíření poplašné zprávy ČT 1 Ostrava – „Reportéři“, kdy řadově asi 2 až 3 týdny dávali v hlavním vysílacím čase na obrazovku upoutávku s jeho fotkou a komentářem, že drží 1.000.000 rukojmí a hrozí vyžíznivěním batolatům, kojencům, tedy smrtí. Paradox celé situace spatřuje v tom, že dle jeho propočtů společnost Focus-Metal po téměř osmi letech průtahů díky policii, vyšetřovatelům a soudu bude inkasovat nájem ve výši ještě větší, než uváděná údajná škoda. Díky novinářům a neschopnosti policie a nalézacího soudu přišel nejen o své jméno, ale i svou existenci, o podnikání, a hlavně o podnikatelský záměr z projektu „Půda“. Co se týká pana M[redacted], tohoto osobně a ani jinak neznal a v době uzavření smlouvy o jeho existenci nevěděl, tudíž se s ním, stejně jako s F[redacted], na nějakých postupech nebo nakládání s jeho písemnostmi nedomlouval, ani nemohl domlouvat.

Navrhuje proto, aby vrchní soud zrušil rozsudek v plném rozsahu a vynesl ve vztahu k němu zprošťující výrok.

Odvolání poškozeného **státního podniku MILNEA, v likvidaci,** je písemně odůvodněno prostřednictvím zmocněnce JUDr. Petra Tomana a je jím napadán výrok o náhradě škody, jímž bylo odkázáno na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť

soud nedovodil příčinnou souvislost s jednáním obžalovaných. K tomu odvolatel dodává, že do částky 60.557.309,48 Kč nezapočítal žádné výdaje spojené s obranou vůči společnosti FOKR Czech, s.r.o., a společnosti FOCUS-METAL, s.r.o. Namítá, že soud směšuje škodu způsobenou poškozenému (srov. rozhodnutí č. 55/1971 Sb. rozh. obč.) a obohacení pachatele jako jeden ze zákonných znaků dokonaného trestného činu podvodu. Na existenci škody nic nemění skutečnost, že peněžní prostředky se dostaly či nedostaly do dispozice obžalovaných, neboť tato skutečnost má vliv pouze na posouzení dokonání trestného činu. Navíc z provedených důkazů vyplývá, že částka 16.509.282.30 Kč, vymožená z provedených exekucí vedených proti poškozenému, byla soudním exekutorem převedena obžalovaným, resp. jejich společnostem, konkrétně Ing. Tomáši K[redacted] a společnosti Indica Corporation a dalším osobám.

Co do způsobené škody v částce 60.557.309.48 Kč, odvolatel uvádí podrobný soupis vymoženého plnění soudním exekutorem, přitom podstatná část těchto peněžních prostředků byla zajištěna orgány činnými v trestním řízení, nikoliv však vydána odvolateli.

Další osobou, která se obohatila v důsledku trestného jednání obžalovaných, je soudní exekutor z exekuce nařízené Okresním soudem v Olomouci, sp.zn. 50 Nc 5848/2006, a to v částce 1.897.253 Kč, připadající na svou odměnu, když předmětná exekuce byla provedena jako přímý důsledek trestného jednání obžalovaných (obžalovaní si nejprve nezákonným postupem opatřili titul neexistující pohledávky, a poté ji vymáhali).

Odvolatel závěrem shrnuje, že v důsledku trestného jednání obžalovaných došlo k obohacení v celkové částce 16.509.282.30 Kč, tj. u obžalovaných v částce 14.191.790,30 Kč a dalších osob v částce 2.317.492 Kč, přičemž částka 2.317.492 Kč, která se sestává z odměny soudního exekutora ve výši 1.897.253 Kč a z částky převedené právnímu zástupci společnosti FOCUS-METAL, s.r.o., ve výši 420.239 Kč, je nenávratně ztracena. Pochybení soudu, spočívající v nesprávně zjištěném skutkovém stavu, zapříčinilo nesprávné rozhodnutí o nároku poškozeného na náhradu škody, přitom lze bez dalšího dokazování konstatovat, že právě částka 2.317.492 Kč je minimální škodou, která vznikla v souvislosti s jednáním obžalovaných.

Na základě výše uvedeného odvolatel závěrem konstatuje, že má za to, že odvolací soud může postupovat dle § 259 odst. 3 písm. a) tr.ř., a znovu provést důkazy v hlavním líčení a změnit výrok o náhradě škody. Současně navrhuje, aby odvolací soud rozhodl tak, že obžalovaný Ing. Tomáš K[redacted], obžalovaný Jan F[redacted] a obžalovaný Mgr. Martin M[redacted] jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit společnosti MILNEA, státnímu podniku v likvidaci, částku 2.317.492 Kč

s příslušenstvím. Ve zbytku nároku se poškozený odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních. V případě, že odvolací soud odvolateli nevyhoví, pak navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla soudu prvního stupně vrácena k dalšímu řízení.

V rámci veřejného zasedání obžalovaní Ing. Tomáš K[redacted] Jan F[redacted], Mgr. Martin M[redacted] a Milan D[redacted] prostřednictvím svých obhájců setrvali na svých písemných odvolacích námitkách a konečném návrhu, když obžalovaní Ing. Tomáš K[redacted] a Jan F[redacted] uplatnili návrhy na doplnění dokazování předloženými znaleckými posudky Ing. Halamíčka ke stanovení výše obvyklého nájemného u pozemků jak v katastrálním území Bruntál, tak v katastrálním území Svatý Jiří a Horní Čermná, osobním výslechem svědka D[redacted], který nebyl vyslechnut před soudem prvního stupně a přehráním DVD záznamu předloženého Ing. Tomášem K[redacted], který dokumentuje, jakým způsobem byl vydírán ze strany Ministerstva zemědělství ČR, pokud se nedohodne, že bude trestně stíhán a kriminalizován v rámci trestního řízení. Obžalovaný Mgr. Martin M[redacted] navrhl doplnit dokazování ve stejném rozsahu a navíc vznesl požadavek na doplnění dokazování osobním výslechem jeho tehdejší sekretářky Jany Č[redacted], která byla přítomna ústnímu rozhodčímu řízení, tak jako i zvukovým záznamem ze zajištěného počítače, kde se nachází zvukový záznam z těchto jednání VaK Jablonné a VaK Bruntál. Obžalovaný Milan D[redacted] vznesl rovněž požadavek na doplnění dokazování již zmíněnými znaleckými posudky Ing. Halamíčka.

Intervenující státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočky v Ostravě, se ve svém písemném vyjádření k odvolacím námitkám obžalovaných, které předložil u veřejného zasedání, neztotožňuje s výtkou obžalovaného Martina M[redacted], že od rozhodce nelze vyžadovat vysvětlení ve smyslu § 158 tr.ř., ve vztahu k jeho činnosti rozhodce, a to za situace, kdy byl obžalovaný zcela v souladu se zákonem č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, zproštěn povinnosti mlčenlivosti. Policejní orgán v rámci prověřování postupoval zcela v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, Mgr. M[redacted] byl před tímto úkonem seznámen s listinou, jejímž obsahem bylo zproštění mlčenlivosti rozhodce, byl řádně poučen a podával vysvětlení ke skutečnostem, k nimž byl oprávněn vypovídat. V žádném případě nelze takový postup považovat za procesní vadu.

Podle státního zástupce taktéž není procesní vadou, že skutková věta v usnesení o zahájení trestního stíhání neobsahuje zcela konkrétní datum určitého jednání, resp. v tomto směru obsahuje pouze určité časové období od – do. Usnesení o zahájení trestního stíhání, resp. jeho formulace ve vztahu k popisu skutku, odráží úroveň poznání a souborů skutkových zjištění orgánu činného v trestním řízení k datu vydání tohoto usnesení. Podstatné z hlediska zákonnosti takového usnesení (co do jeho výroku) je fakt, že obsahuje popis všech znaků

skutkové podstaty zvoleného trestného činu a skutek individualizuje do té míry, aby nemohl být zaměněn s jiným. V tomto směru odvolatelem kritizované usnesení splňuje požadované limity.

Námitka nezákonnosti provedené prohlídky nebytových prostor užívaných obžalovaným Mgr. M[redacted] již vůbec nemá opodstatnění. Vzhledem k tomu, že obžalovaný je současně advokátem a předmětem prohlídky byly prostory, v nichž vykonával advokacii, splňoval nařízený úkon přísnější limity zákonem požadované pro zajišťovací úkony v prostorách, v nichž je vykonávána advokacie v souladu se speciálním ustanovením § 85b tr.ř., ačkoli jeho úkolem nebylo primárně zajišťovat nosiče s informacemi pocházejícími z výkonu advokacie.

Výtka spočívající v nezákonnosti zmocnění se počítače obžalovaného Mgr. M[redacted] a prozkoumáním jeho paměťového média taktéž nemá oporu v trestním řádu. O obou úkonech byl řádně sepsán protokol, o termínu přezkoumání paměťového média počítače byli vyrozuměni obhájci i obvinění (někteří z nich se úkonů zúčastnili) a po přezkoumání paměti byl počítač vrácen tomu, kdo jej vydal, zcela v souladu s příslušným ustanovením trestního řádu. Ani v takovém postupu nelze spatřovat žádnou procesní vadu.

K neprovedení výslechu svědkyně Jany Č[redacted] si státní zástupce dovoluje odkázat na příslušnou pasáž napadeného rozsudku (strana 56 odůvodnění). S tam prezentovanými závěry nalézacího soudu se v plném rozsahu ztotožňuje. Stejně tak platí i pro odvolací námitky k neprovedení důkazů v podobě svědeckého výslechu Ing. D[redacted], nepřehrání DVD záznamu a neprovedení znaleckého posudku Ing. Halamíčka. Nalézací soud svůj postup náležitě a přesvědčivě odůvodnil, ke znaleckému posudku Ing. Pavla Halamíčka pouze konstatuje nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku, že ve vztahu k tomuto znalci je aktuálně vedeno trestní řízení ve fázi prověřování pro podezření ze spáchání trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku, a to právě v souvislosti s podáním výše citovaného znaleckého posudku v rámci civilního řízení. Dozor nad zachováváním zákonnosti v tomto přípravném řízení vykonává Okresní státní zastupitelství v Bruntále. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, dovoluje si odkázat na strany 57 – 86 odůvodnění, kde nalézací soud poskytuje výčet jednotlivých důkazů a velmi podrobně a přiléhavě je hodnotí ve vzájemných souvislostech zcela v souladu se zásadami formální logiky a v příslušném časovém rámci. Jeho vývody jsou přesvědčivé a bez důvodných pochybností umožňují učinit závěr o vině obžalovaných. Stran námitky podjatosti soud rozhodl již v úvodu hlavního líčení a k tomu si dovoluje odkázat na příslušná rozhodnutí.

K odvolacím námitkám obžalovaného Milana D[redacted] státní zástupce uvádí, že toto odvolání je postaveno na vytržení jednotlivých důkazů a jejich samotném

hodnocení. Smlouva tohoto obžalovaného ohledně nájmu předmětných pozemků skutečně obsahuje všechny formální náležitosti tohoto typu smluv, ale teprve při posouzení všech předchozích a následných kroků (příkladmo obžalovaný nedokázal vysvětlit, jakým způsobem hodlal na pronajatých pozemcích podnikat, cena, kterou se zavázal za pronájem platit, byla doslova likvidační s ohledem na jeho majetkové poměry, také ji nezaplatil ani za jeden měsíc, smlouvy bezprostředně po formálním „nepředání“ pozemků vypověděl, přičemž právě u něj byl zajištěn tzv. projekt „Půda“, materiál krajně nepřátelský k vodohospodářským společnostem a vyzývající k majetkovým atakům proti nim a v neposlední řadě skutečnost, že se v oblasti dražeb takovýchto pozemků dříve pohyboval) umožňuje posoudit celé jednání obžalovaného ve všech souvislostech. V tomto směru lze odkázat na pečlivé hodnocení nalézacího soudu, které je obsaženo na straně 57 až 86 odůvodnění napadeného rozsudku. Obdobné platí i pro argumenty užité v doplnění odvolání ze dne 13. 9. 2013.

K odvolacím námitkám obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted] a Jana F[redacted] státní zástupce konstatuje, že nalézací soud posuzoval zcela ojedinělé, vysoce sofistikované trestné jednání, sestávající z řady na sebe navazujících kroků, které by samy o sobě naprosto nevzbuzovaly žádné (či jen minimální) podezření z nekalého jednání. V tomto směru je skutečně nezbytné zahrnout do popisu skutku také ty okolnosti, které samy o sobě nevystihují žádný ze znaků skutkové podstaty jednání právně kvalifikovaného jako trestný čin podvodu ve stadiu pokusu. Naopak v tomto případě tvoří některé ze znaků skutkové podstaty skupiny či soubory jednotlivých kroků obžalovaných. Pokud jsou vloženy do popisu skutku také některé kroky či dílčí jednání, které takový charakter nemají, je to spíše ve snaze o lepší „čitelnost“ výroku. V každém případě taková skutečnost (tedy to, že výrok obsahuje i nepotřebná dílčí jednání), nemůže být důvodem ke zrušení rozhodnutí, pokud však zároveň ve výroku nechybí vyjádření všech povinných znaků skutkové podstaty uvažovaného trestného činu. Podle státního zástupce odvolatelé na podporu svých argumentů uvádí příklady pletich při zadání veřejné zakázky, či pletich při veřejné dražbě, a dovozují, že v těchto případech nezákonných dohod mezi účastníky veřejných zakázek, soutěží a dražeb, jde vždy o pletichy, nemůže se jednat o podvod a dochází k závěru, že nebylo-li by takových ustanovení trestního zákoníku, výše zmíněně dohody by nebyly trestné. S touto argumentací státní zástupce nesouhlasí, neboť samotnou podstatou obžalovanými zmiňovaných skutkových podstat je vytvoření zdánlivého stavu, nesouladného s objektivní realitou, jenž je prezentován ostatním soutěžícím, účastníkům dražeb či jiných subjektů, zúčastněným na daném jednání, často jde o jednání přímo zastírající skutečný stav. Jde tedy o skutkové podstaty vykazující určitý „podvodný“ či „zavádějící“ charakter trestného jednání (tím ovšem není řečeno, že každé jednání, které lze podřadit pod skutkovou podstatu zmíněných trestných činů, by v případě absence oné speciální úpravy bylo možno posoudit jako trestný čin obecného podvodu). Pouze to není kategoricky vyloučeno, jak se domnívají odvolatelé, a v tomto konkrétním případě nalézací soud dostatečně a jasně vysvětlil právní úvahy odůvodňující užitou právní kvalifikaci. Na tyto úvahy lze dopředu

v plném rozsahu odkázat. Zcela shodné závěry platí i k argumentaci odvolatelů spočívající ve srovnání rozhodcovské a soudcovské činnosti.

K námitce odvolatelů, že výrok o vině napadeného rozsudku je natolik odlišný od výrokové části obžaloby, a že lze důvodně pochybovat o totožnosti skutku, a tím o dodržení zásady obžalovací, státní zástupce poukazuje i na teorii i praxi v podobě řady soudních rozhodnutí judikaturního významu, kdy je dána totožnost skutku tehdy, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku. Přitom nemusí být jednání nebo následek popsán se všemi skutkovými okolnostmi shodně, postačí shoda částečná. Podle ustálené judikatury je třeba rozlišovat pojmy skutek a popis skutku, skutek je to, co se ve vnějším světě objektivně stalo, naproti tomu popis skutku je slovní formou, jejímž prostřednictvím se skutek odráží ve vyjadřovacích projevech lidské komunikace. Pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení je významný samotný skutek a nikoliv jeho popis, protože trestní stíhání se vede ohledně skutku a nikoliv ohledně popisu skutku. V tomto směru je při srovnání výroku napadeného rozsudku a výrokové části obžaloby zcela zřejmé, že co do popisu znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu je totožnost skutku u obou listin jednoznačně zachována. Další úvahy odvolatelů spočívající například ve shodnosti užití v textu výroku obratů „rozhodl v rozporu s hmotným právem a konstantní judikaturou“, či „provedl neúplné dokazování“, mají podle státního zástupce spíše filozofický charakter než věcný základ. Stejného charakteru jsou pasáže popisující trestné jednání v poloze snah státního podniku Milnea a obchodních společností VaK Bruntál, a.s., a Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, vylepšit své postavení v civilních sporech či popisu znění napadeného rozsudku v podobě produktů jakési arogance trestního soudu.

Okolnosti, které předcházely výslechu svědka S[redacted], jsou podrobně popsány na straně 74 až 76 rozsudku, z nich je zřejmé, že skutečnost, že svědek S[redacted] nebyl vyslechnut v průběhu hlavního líčení, není porušením práva na obhajobu obžalovaných Ing. K[redacted] a F[redacted].

Rozbor skutkových vět je prováděn v podobě, kdy odvolatelé uchopí část skutkové věty, tuto podrobí analýze, která nepracuje s vazbami mezi jednotlivými úkony a kroky, hodnotí každou skutkovou větu izolovaně a jako taková je nutně neúplná a zkreslená. Je zcela evidentní, že výsledkem takové analýzy je zcela opačný závěr, než k jakému dospěl prvostupňový soud. Obžaloba však od počátku trestního řízení, resp. od samého začátku trestního stíhání akcentuje, že jednotlivé úkony a kroky obžalovaných samy o sobě nejsou trestné, jsou-li posuzovány izolovaně, bez uceleného, komplexního hodnocení, nevzbuzující žádné pochybnosti. Teprve v celém svém kontextu, při komplexním pohledu na celé jednání obžalovaných, se vynoří jasné rysy jednání, které nelze než považovat za trestné. V tomto směru nalézací soud nepochybil, když posoudil jednání obžalovaných –

všechny jejich kroky a úkony – v celé šíři, zasadil je do časového rámce a akcentoval je jako vysoce sofistikované.

Závěrem svého písemného stanoviska, a také ve veřejném zasedání, státní zástupce navrhl, aby odvolání obžalovaných byla zamítnuta v souladu s ustanovením § 256 tr.ř., neboť jsou nedůvodná.

Zmocněnec státního podniku Milnea, v likvidaci, rovněž odkázal na písemné vyhotovení svého odvolání a učiněný konečný návrh.

Vrchní soud v Olomouci, jako soud odvolací, na podkladě podaných odvolání obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted], Jana F[redacted], Mgr. Martina M[redacted] a Milana D[redacted], jakož i poškozeného státního podniku Milnea, v likvidaci, podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž tito odvolatelé podali odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku v těchto částech předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, by pak odvolací soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání.

Pokud se týká řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly v něm zjištěny takové podstatné vady, jak má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř., tedy vady spočívající v porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby.

Ze strany obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted], Jana F[redacted], Mgr. Martina M[redacted] a Milana D[redacted] bylo sice namítáno porušení některých ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci či právo na obhajobu, ale s těmi se odvolací soud neztotožnil. Bylo především zjištěno, že trestní stíhání obžalovaných bylo vedeno způsobem, který trestní řád upravuje (zákonný postup zahájení trestního stíhání, zákonnost vyšetřovacích úkonů, dodržení obžalovací zásady, dodržení ustanovení upravující důvody nutné obhajoby, zajištění reálnosti výkonů práv obhajoby). Rovněž byla zachována totožnost skutku.

K námitce podjatosti přísedících senátu soudu prvního stupně ze strany obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted] a Jana F[redacted] bylo již rozhodnuto na počátku hlavního líčení usnesením soudu prvního stupně ze dne 7. 3. 2011, č.j. 54 T 3/2010-6795b, tak, že k návrhu obhájce Mgr. René Gemmela a obžalovaného Mgr. Martina M[redacted] na vyloučení přísedících a náhradních přísedících Krajského soudu v Ostravě, Leonardy Severinové, Karla Ševčíka, Mgr. Vlasty Bernatíkové a Ing. Jiřího Hrabala podle § 30 odst. 1 tr.ř. a contrario nejsou tito vyloučeni z vykonávání úkonů

trestního řízení v trestní věci vedené Krajským soudem v Ostravě pod sp.zn. 54 T 3/2010, na podkladě obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 11. 3. 2010, sp.zn. 4 VZV 8/2008. Proti takto citovanému usnesení soudu prvního stupně podali obžalovaní Ing. Tomáš K[redacted], Jan F[redacted] a Mgr. Martin M[redacted] stížnosti, o kterých rozhodl Vrchní soud v Olomouci svým usnesením ze dne 19. 5. 2011, č.j. 4 To 34/2011-6867, tak, že podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. stížnosti obžalovaných zamítl. V tomto směru lze odkázat na odůvodnění jak usnesení soudu prvního stupně, tak i odůvodnění usnesení stížnostního soudu.

V případě odvolacích námitek, že soud prvního stupně neprovedl obhajobou navrhované důkazy, je nutno uvést, že ve smyslu § 216 odst. 1 tr.ř., není soud povinen vyhovět všem důkazním návrhům procesních stran, a proto může rozhodnout, že některé důkazy neprovede, má-li za to, že provedl všechny důkazy, umožňující zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu pro jeho meritorní rozhodnutí. Nicméně v takovém případě má soud povinnost v odůvodnění svého rozhodnutí ve věci samé logicky a přesvědčivě uvést, proč stranám nevyhověl v provedení takového důkazu na doplnění dokazování. Podle odvolacího soudu i této povinnosti soud prvního stupně vyhověl a v odůvodnění napadeného rozsudku na straně 55 a 56 vyložil, z jakých důvodů neprovedl navržené důkazy obhajobou a proč považoval provedení navrhovaných důkazů za nepotřebné a nadbytečné. S tímto odůvodněním se ztotožnil i odvolací soud a ze stejných důvodů zamítl návrhy na doplnění dokazování obžalovanými o výslech svědka Ing. Vladimíra D[redacted], přehráním obrazového záznamu z CD (č.l. 172), o výslech svědkyně Jany C[redacted], tak jako i zvukových záznamů z rozhodčích řízení, které mají být uloženy v počítači obžalovaného Mgr. Martina M[redacted]

Odvolací soud se ztotožnil také se závěrem soudu prvního stupně o procesní účinnosti důkazu výpovědi svědka Ing. Zdeňka S[redacted] která byla čtena v hlavním líčení za podmínek § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. V tomto směru lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (č.l. 75), kde je věnována této problematice dostatečná pozornost, zejména ve vztahu k zákonným podmínkám, za jakých byl proveden výslech svědka Ing. Zdeňka S[redacted] v přípravném řízení a za jakých zákonných podmínek byla tato výpověď jako důkaz čtena v hlavním líčení. Nebylo možno proto přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaných, kterými zpochybňují procesní účinnost tohoto důkazu a také zkrácení práva na obhajobu.

K odvolacím námitkám obžalovaných, jimiž naznačují, že mezi popisem skutků žalobního návrhu a popisem skutků ve výroku o vině napadeného rozsudku není jednoznačně dána totožnost skutku, je nutno uvést nejprve v obecné rovině, že postup orgánů činných v trestním řízení při zahájení trestního stíhání je upraven ustanovením § 160 odst. 1 tr.ř., podle kterého, nasvědčují-li prověřováním podle

§ 158 tr.ř. zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že je spáchala určitá osoba, rozhodne policejní orgán neprodleně o zahájení trestního stíhání této osoby jako obviněného, pokud není důvod k postupu podle § 159a odst. 2, odst. 3 tr.ř., nebo § 159b odst. 1 tr.ř. Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován; obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalovaného v rozsudku (§ 120 odst. 2 tr.ř.). V odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání.

Z usnesení o zahájení trestního stíhání v dané věci (č.l. 1 až 23) lze zjistit, že trestní stíhání bylo vůči všem obžalovaným zahájeno pro skutky, v jejichž popisu lze zjistit rozhodné skutečnosti totožné s těmi, které jsou uvedeny v žalobním návrhu a následně v napadeném rozsudku pod body I. a II. výroku o vině a liší se pouze ve slovním projevu a vyjádření rozhodných skutečností. Lze proto uzavřít, že s ohledem na důkazní situaci v době zahajování trestního stíhání není možno požadovat po orgánech činných v trestním řízení zcela vyčerpávající popis skutku a právní kvalifikaci daného jednání, které po následném dokazování jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem, nedoznají žádných změn. Odvolací soud považuje proto formulaci skutku, tedy, který objekt trestného činu, kým a za jakých okolností měl být popsaným jednáním obžalovaných zasažen, v předmětném usnesení o zahájení trestního stíhání za dostatečnou. Proto dílčí upřesnění struktury skutků a jejich slovního popisu v žalobním návrhu a ve výroku o vině napadeného rozsudku neznamenají, že není zachována totožnost skutku.

Současně je nutno podotknout, že podle ustanovení § 120 odst. 1 tr.ř. může soud rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu a podle ustanovení § 220 odst. 3 tr.ř. soud není vázán právním posouzením skutku v obžalobě. Protože nebylo shledáno pochybení soudu prvního stupně vzniklé porušením těchto zákonných ustanovení, odvolací soud nepřisvědčil uplatněným námitkám obžalovaných o nezachování totožnosti předmětných skutků uvedených v bodech I. a II. výroku o vině napadeného rozsudku, když soud prvního stupně na základě provedeného dokazování v hlavním líčení pouze slovně upřesnil či doplnil některé výrazy uvedené v popisu skutku žalobního návrhu. Tato formulační upřesnění nemají vliv na zachování totožnosti skutku, která je dána podle trestní praxe a) při úplné shodě alespoň jednání při rozdílném následku, b) při úplné shodě alespoň následku při rozdílném jednání, c) jednání nebo následek (nebo obojí) jsou v případech uvedených pod bodem a) a b) alespoň částečně shodné.

Odvolací soud se také neztotožnil s výtkami obžalovaného Mgr. Martina M[redacted], jimiž zpochybňuje některé úkony orgánů činných v přípravném řízení. Po tomto obžalovaném bylo možno požadovat vysvětlení ve smyslu ustanovení § 158

tr.ř. i k jeho činnosti jako rozhodce v situaci, kdy byl zproštěn mlčenlivosti rozhodce, byl řádně poučen a podával vysvětlení ke skutečnostem, k nimž byl oprávněn vypovídat. I prohlídka nebytových prostor užívaných obžalovaným Mgr. Martinem M[redacted], jako advokátem, byla provedena v souladu s ustanovením § 85b tr.ř., které stanovuje podmínky, za jakých lze tento úkon provést. Stejně tak v případě zajištění počítače obžalovaného Mgr. Martina M[redacted] a prozkoumání jeho paměťového média bylo provedeno v souladu s trestním řádem, o čemž byl řádně sepsán protokol, o termínu přezkoumání paměťového média počítače byli vyrozuměni obhájci i obvinění a po přezkoumání paměti byl počítač vrácen tomu, kdo jej vydal.

Z hlediska ustáleného skutkového stavu je pak odvolací soud toho názoru, že soud prvního stupně provedl podle § 2 odst. 5 tr.ř. veškeré důkazy potřebné k tomu, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho meritorní rozhodnutí. Podle odvolacího soudu také soud prvního stupně hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr.ř. provedené důkazy na základě pečlivého uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu. Nevytrhával tedy jednotlivé důkazy z kontextu provedeného dokazování, ale přihlížel k jejich vzájemným vazbám a souvislostem.

Odůvodnění napadeného rozsudku, stran zásadních skutkových zjištění, pak podle odvolacího soudu odpovídá ustanovení § 125 tr.ř., kdy soud prvního stupně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opíral a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporovaly. V tomto směru lze na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku odkázat.

Ani odvolací soud nemá v zásadě pochybnosti, že se skutky tak, jak jsou uvedeny ve výroku o vině napadeného rozsudku, jimiž byli obžalovaní Ing. Tomáš K[redacted], Jan F[redacted], Mgr. Martin M[redacted] a Milan D[redacted] uznáni vinnými, staly.

Soud prvního stupně při rekonstrukci skutkového děje vycházel z rozsáhlého dokazování, zejména ze svědeckých výpovědí Ing. Zdeňka L[redacted], jako bývalého předsedy představenstva a ředitele státního podniku MILNEA, v likvidaci (dále MILNEA), následně likvidátora tohoto podniku, Ing. Zdeňka S[redacted], v dřívější době ředitel a předseda představenstva společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a.s. (dále VaK Jablonné), Ing. Jaroslava J[redacted], ředitele společnosti Vodovody a kanalizace Bruntál, a.s. (dále VaK Bruntál), kteří vypovídali zejména k tomu, kdy a za jakých okolností jednali s obžalovanými Ing. Tomášem K[redacted] a Janem F[redacted], a za jakých okolností podepsali písemnosti jako rozhodčí doložky či zápisy o jednání s rozhodčí doložkou. Dále soud prvního stupně vycházel z rozsáhlých listinných důkazů dokumentujících okolnosti, za jakých společnosti

FOKR Czech, s.r.o., (dále FOKR), či FOKUS-METAL, s.r.o. (dále FOKUS-METAL), získaly do svých majetků pohledávku ve výši 17 mil. Kč za společnosti Vodohospodářská zařízení Šumperk, a.s. (dále VHZ Šumperk), pozemky se stavbami vodohospodářských zařízení ve vlastnictví Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s. (dále Sm VaK Ostrava), pozemky se stavbami vodohospodářských zařízení ve vlastnictví společnosti VaK Jablonné a ve vlastnictví VaK Bruntál, dále vycházel z listinných důkazů, dokumentujících právní úkony společnosti FOKR a Focus-Metal směřující k rozhodčímu řízení u obžalovaného Mgr. Martina M[redacted], jenž v těchto sporech vystupoval ve funkci rozhodce v jednotlivých případech, jak je uvedeno pod body I./1 a 2, II./1 a 2 výroku o vině napadeného rozsudku, a způsoby rozhodnutí obžalovaného Martina M[redacted] v těchto sporech, jakož i ze zadokumentovaných dalších postupů společnosti FOKR a FOKUS-METAL při realizaci rozhodčích nálezů, včetně zadokumentovaného nájemního vztahu k některým pozemkům ze strany obžalovaného Milana D[redacted] a jeho ukončení. Prokázaný časový sled jednotlivých událostí a objektivní stránka jednání všech obžalovaných má pak oporu v provedeném dokazování a tyto skutečnosti, zejména objektivního charakteru, jsou dostatečným způsobem vyjádřeny v popisech skutků ve výroku o vině napadeného rozsudku a řádně zdůvodněny v jeho odůvodnění. V tomto směru obžalovaní prakticky svými odvolacími námitkami nezpochybňují skutková zjištění soudu prvního stupně.

Odvolací soud se v zásadě ztotožnil se závěry soudu prvního stupně, že projednávaná věc řeší citlivou problematiku spojenou s institutem rozhodčího řízení, jeho možného zneužití a zasahující do sféry mimosoudní rozhodovací činnosti. Soud prvního stupně důvodně poukázal na obecnou skutečnost, že záměrné a cílené zneužití rozhodčího řízení, jako institutu soukromoprávní povahy, může ze strany rozhodce a dalších osob participujících na tomto záměru a výsledku mít charakter trestné činnosti. Faktem je, že současný trestní zákoník (tak jako i předcházející právní úprava) nemá ustanovení, jimiž by chránil zájem na řádném a zákonném výkonu rozhodce, jeho možných pletich, tedy speciální ustanovení, které by postihovalo nezákonná jednání v souvislosti s výkonem této funkce. To však neznamená, že takové osoby, které zneužijí rozhodčího řízení, nejsou trestně odpovědné za své činy. Vždy je nutno v takových případech zjišťovat a prokazovat, co bylo jejich záměrem a k čemu jejich jednání skutečně směřovalo. V tomto smyslu je pak nutno zvažovat, zda taková jednání nenaplňují znaky skutkových podstat jiných trestných činů, zejména majetkového charakteru.

Odvolací soud se ztotožnil také i se závěrem soudu prvního stupně, že v projednávané trestní věci, pokud se jedná o řešení otázky, zda se ze strany obžalovaných jednalo o trestnou činnost podvodného charakteru, či se jednalo o řešení standardních občanskoprávních sporů, bylo nutno vycházet z celého komplexu zjištěných okolností jednání a chování obžalovaných a okolností především objektivního charakteru, a tyto posuzovat ve vzájemných vazbách a souvislostech, nikoliv tedy izolovaně a mechanicky. Je tomu proto, že při úvahách

o možném trestním postihu je nutno mít na zřeteli skutečnost, že trestný čin může být spáchán až v důsledku realizace celé řady různých na sebe navazujících jednání, a to operací obchodního, majetkového či finančního charakteru, které teprve ve svém souhrnu naplňují určitou skutkovou podstatu trestného činu a vypovídají o skutečném úmyslu zúčastněných osob. Proto jednotlivé majetkové, obchodní či finanční operace posuzované izolovaně bez souvislosti s dalšími, se mohou jevit jako naprosto seriózní a legální, i když ve skutečnosti jsou součástí trestně postižitelné podnikatelské aktivity. Je pak mylná představa, že pokud jsou jednotlivě uzavírané smlouvy v souladu s právními předpisy, jsou tedy dovolené, nelze trestně postihnout ani celý komplex na sebe různým způsobem navazujících operací, které se z takových smluv skládají, když ve svém souhrnu sledují výsledek odporující zákonu a směřující ke spáchání trestného činu. Musí se však vycházet ze zjištění, k jakému jednání konkrétních fyzických osob došlo, v jakém postavení a za jakých okolností tyto osoby jednaly, jakou povinnost přitom porušily, zda a kdo tím byl obohacen nebo poškozen, jakým úmyslem byly vedeny jednající osoby, atd.

Podstatou projednávané trestní věci je, jaký byl záměr obžalovaných, jaký cíl sledovali, tedy, zda již od počátku měli podvodný úmysl, lstí a uváděním v omyl od zástupců poškozených společností vylákat podpisy na rozhodčí doložky s cílem získat tak podklad pro rozhodčí řízení, které po domluvě s obžalovaným Mgr. Martinem M[redacted] bylo zinscenované a zmanipulované ve prospěch společností obžalovaných k získání finančního plnění ke škodě poškozených společností na základě rozhodčího nálezu, jako institutu pro realizaci výkonu rozhodnutí, či ze strany obžalovaných šlo o běžné podnikatelské aktivity bez podvodného záměru.

Podle odvolacího soudu postupoval v těchto intencích i soud prvního stupně a velmi podrobně se zabýval všemi rozhodnými okolnostmi projednávaného případu ve vztahu k majetkovým operacím, které prováděli obžalovaní a které jsou rozvedeny v odůvodnění napadeného rozsudku, včetně těch, které bezprostředně předcházely jejich jednání uvedeného pod body I./1, 2 a II./1, 2 výroku o vině napadeného rozsudku.

Verze a obhajoba obžalovaných, tak jako i jejich odvolací námitky, pak v obecné rovině spočívají v tom, že jejich posuzované jednání bylo výsledkem běžného podnikání za účelem vytváření zisku, popřeli jakýkoliv podvodný úmysl a zinscenované rozhodčí řízení.

Podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr.zák., účinného do 31. 12. 2009, se trestného činu podvodu dopustí ten, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

Podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, účinného od 1. 1. 2010, se trestného činu podvodu dopustí ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

V obou případech se jedná prakticky o stejnou skutkovou podstatu tohoto trestného činu. Uvedením v omyl je jednání, kterým pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Uvedení v omyl se může stát lstí, ale může jít i jen o pouhou nepravdivou informaci, zvláště když v běžném životě není zvykem si ověřovat pravdivost podaných informací. Při využití omylu jiného pachatel sám k vyvolání omylu nepřispěl, ale po poznání omylu jiného a v příčinném vztahu k němu jednal tak, aby ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil. Není nutné, aby pachatel jiného v jeho omylu utvrzoval nebo aby ztěžoval odhalení omylu. O omyl půjde i tehdy, kdy podváděná osoba nemá o důležité skutečnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat. Omyl se může týkat i skutečností, které mají teprve nastat. Má-li být trestný čin podvodu spáchán uvedením v omyl, s využitím omylu právnické osoby, musí jednat v omylu fyzická osoba, která je nebo by byla v dané věci oprávněna učinit příslušný právní úkon spojený s majetkovou dispozicí jménem právnické osoby nebo v jejím zastoupení. Podstatné skutečnosti zamlčí ten pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoliv skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní pro rozhodnutí poškozeného, popřípadě jiné podváděné osoby, tedy takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k vydání věci, nebo jiného plnění ze strany poškozeného, popřípadě jiné podváděné osoby, by nedošlo, anebo by sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Důležité je zamlčení podstatných skutečností pachatelem, a proto zde není třeba prokazovat, že si je druhá strana mohla zjistit, resp. že pokud by jí byly uvedené podstatné skutečnosti známé, nejednala by tím způsobem, kterým v posuzovaném případě jednala.

Po subjektivní stránce se vyžaduje u pachatele úmysl, a to buď přímý úmysl podle § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku /§ 4 písm. a) tr.zák., účinného do 31. 12. 2009/, tedy pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, nebo nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku /§ 4 písm. b) tr.zák., účinného do 31. 12. 2009/, tedy pachatel věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.

Z toho vyplývá, že v případě obžalovaných, kteří subjektivní stránku svého jednání popírají, je nutno tuto stránku zkoumat z jejich vnějších projevů, které naplní znaky objektivní stránky posuzovaného trestného činu a z okolností objektivní povahy. Na základě tohoto postupu pak lze učinit závěr o jejich záměru, zavinění a jeho formě.

V tomto duchu postupoval i soud prvního stupně, jenž na základě provedeného dokazování vystihl ve skutkovém ději aktivity a kroky společností FOKR a FOKUS-METAL, zastoupené obžalovanými Ing. Tomášem K[redacted] a Janem F[redacted], při dražbách majetku MILNEA, když získali pohledávku v nominální hodnotě 17 mil. Kč za dlužníkem VHZ Šumperk a pozemky v katastrálním území Horní Lutyně, Dolní Lutyně a Kopřivnice, na nichž jsou situovány stavby vodohospodářských zařízení ve vlastnictví společnosti Sm VaK Ostrava, a jejich neúspěšnost při snaze tuto pohledávku zhodnotit či získat z nájemních smluv k pozemkům výrazný zisk z pronájmu. Tyto skutkové okolnosti mají v popisu skutku pod bodem I. a II. výroku o vině napadeného rozsudku své oprávněné místo, neboť se jedná o okolnosti, které bezprostředně předcházely dalšímu jednání obžalovaných, mají svou logickou návaznost na jejich další jednání, které soud prvního stupně posoudil jako trestnou činnost a vyjadřují pohnutku a motiv jejich činů.

K tomu je nutno ještě uvést, že pojem skutku není v trestním zákoníku ani v trestním řádu výslovně definován. Jeho výklad podává trestněprávní nauka a na ni navazující soudní judikatura, podle níž je skutek vymezen jednáním a následkem. Jednáním se přitom rozumí jen takové jednání, které je rozhodné z pohledu jeho trestněprávního posouzení a současně je kauzální ve vztahu k následku. Za skutek se považují takové projevy vůle pachatele navenek, které jsou příčinou následku významného z hlediska trestního práva nebo jsou způsobilé (u pokusu) následek způsobit. Konkrétní skutek je třeba v tzv. skutkové větě popsat stručně a výstižně tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, a to uvedením místa, času a způsobu jeho spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností. Skutkovou větu tvoří slovní vyjádření žalovaného skutku obsahující všechny zjištěné relevantní skutkové okolnosti odpovídající trestněprávním znakům, odůvodňující použitou právní kvalifikaci a trestní sazbu. Odvolacímu soudu se proto jeví správné, když soud prvního stupně ve skutkové větě právě popsal ty skutkové okolnosti projednávaného případu, které dokumentují aktivity obžalovaných v souvislosti se získanou pohledávkou v nominální hodnotě 17 mil. Kč, či pozemků, na kterých byly vodohospodářské stavby, a jejich neúspěšnost při jejich další realizaci. Správně v tomto směru soud prvního stupně konstatoval, že toto jednání, především obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted] a Jana F[redacted] v uvozující části bodů I. a II. výroku o vině napadeného rozsudku, vytvořilo podklad pro následnou trestnou činnost a byť má do určité míry spekulativní charakter, nebylo ho možno podřadit pod jakýkoliv typ trestněprávního jednání, ale jedná se výhradně o vztahy občanskoprávní povahy, nicméně má bezprostřední návaznost na již trestnou činnost obžalovaných uvedenou pod body I./1, 2 a II.1, 2 výroku o vině napadeného rozsudku.

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku v tomto smyslu rozdělil posuzované jednání obžalovaných, zejména Ing. Tomáše K[redacted] a Jana F[redacted], do dvou fází. Do první fáze je pak důvodně zahrnuto jednání těchto obžalovaných při účasti na veřejných dražbách, realizovaných likvidátorem Ing.

Zdeňkem L[redacted] ve vztahu k likvidovanému státnímu podniku MILNEA. Lze pak souhlasit se závěrem soudu prvního stupně, že se jednalo o ne příliš zdařilou či šťastně pojatou realizaci privatizace vodohospodářských společností, kdy po delimitaci majetku mezi privatizovanými vodohospodářskými společnostmi a zůstatkovým státním podnikem MILNEA zůstala otevřená řada nedořešených majetkoprávních věcí, kdy úkolem likvidace podniku MILNEA bylo vyřešení zůstatkových aktiv v majetku likvidovaného státního podniku zákonným způsobem. V této souvislosti bylo také přistoupeno ke konání veřejných dražeb a k převodu nemovitostí, na nichž byly situovány vodohospodářské stavby společností Sm VaK Ostrava, VaK Jablonné a VaK Bruntál ve prospěch FOCUS-METAL, jakož i účetně evidovaná pohledávka v nominální hodnotě 17 mil. Kč za VHZ Šumperk ve prospěch společnosti FOKR. Provedeným dokazováním byl pak objasněn vznik a charakter této pohledávky, která vznikla v minulosti nesprávným zaúčtováním dotačních prostředků, poskytnutých Okresním úřadem v Šumperku společnosti VHZ Šumperk prostřednictvím dřívějšího státního podniku VaK Šumperk. Objasněno bylo, že tyto dotační prostředky v uvedené výši byly řádně realizovány a spotřebovány na stavbu, která byla následně zkolaudována, proto privatizovaná společnost VHZ Šumperk žádný závazek vůči poskytovateli dotace a následně ve vztahu k MILNEA z tohoto titulu neevidovala. Byť byla vyvinuta snaha ze strany Ing. Zdeňka L[redacted] tuto účetní pohledávku zlikvidovat jiným způsobem, v důsledku opatrnosti byla z jeho strany realizována její dražba a získala ji společnost FOKR, zastoupená obžalovaným Janem F[redacted], za částku 900.000 Kč. Prokázáno pak bylo, že společnost FOKR neúspěšně tuto pohledávku vymáhala soudní cestou.

Důvodně také soud prvního stupně spatřuje neúspěšnost podnikatelského záměru společnosti FOCUS-METAL, zastoupené jednatelem Janem F[redacted], při dražbě pozemků z majetku společnosti MILNEA v katastrálním území Horní Lutyně, Dolní Lutyně a Kopřivnice a snahy uzavřít novou nájemní smlouvu se společností Sm VaK Ostrava, která měla na těchto pozemcích stavby vodohospodářských zařízení a také původní nájemní smlouvu s podnikem MILNEA ve výši 772.616 Kč za rok, oproti požadavku FOCUS-METAL na nové nájemné ve výši 8.272.000 Kč za rok.

To jsou významné skutkové okolnosti, ze kterých soud prvního stupně důvodně logicky dovodil neúspěšné spekulativní záměry snadného zisku z pohledávky či výrazného zisku z pronájmu pozemků, které bezprostředně předcházely následnému jednání obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted], Jana F[redacted] a Mgr. Martina M[redacted], ve kterém je nutno spatřovat jejich záměr podvodným jednáním obohatit společnosti FOKR a FOCUS-METAL.

Odvolací soud se rovněž ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že pokud se jedná o rozhodčí řízení podle zák.č. 216/1994 Sb. a výkonu rozhodčích nálezů, vykazuje toto řízení princip jednoinstančnosti rozhodčího řízení a jeho téměř okamžité vykonatelnosti. Obecně má toto řízení určité výhody spočívající v tom, že je

méně formální než řízení před běžným soudem, strany si mohou vybrat osobu, která bude vykonávat funkci rozhodce, přičemž pro výkon rozhodce nejsou ustanoveny žádné specifické požadavky, a rozhodčí řízení je rychlejší vzhledem k tomu, že je zásadně jednoinstanční. Na druhé straně má však i nevýhody, neboť má nízké záruky spravedlnosti pro jeho vlastnosti, kvalifikace, riziko ekonomické závislosti rozhodce, pochybnost o nestrannosti v opakovaných případech subjektu rozhodce, odvolání, což vede k tomu, že poskytuje menší záruky spravedlnosti než klasické soudní řízení a je zde i větší zneužitelnost, jak v tomto směru konstatoval i soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku.

Na základě provedeného dokazování, jímž byl objasněn mechanismus jednání obžalovaných v jednotlivých případech tak, jak je rozvedeno pod body I. a II. výroku o vině napadeného rozsudku a prokázaných okolností objektivní povahy, musel být pak učiněn logický závěr, že k docílení svých záměrů musela být mezi obžalovanými dohoda o realizaci podvodného úmyslu ve vztahu k poškozeným společnostem prostřednictvím zneužití rozhodčího řízení. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku důvodně konstatoval, že samotná jedna skutečnost nebo okolnost, byť může působit nestandardním dojmem, by nepochybně nepostačovala k závěru o trestnosti či naplnění konkrétní skutkové podstaty trestného činu. Teprve komplexní pojetí a hodnocení všech podstatných aspektů jednání obžalovaných vykresluje reálný obraz jejich aktivit, při nezbytné vzájemné kooperaci. Byť nebyl v projednávané věci zajištěn přímý důkaz o jejich záměru, nepřímými důkazy, tvořícími ucelený řetězec časově navazujících skutečností, dokumentuje a prokazuje podvodný záměr obžalovaných.

Především z výpovědí svědků Ing. Zdeňka L[redacted], Ing. Zdeňka S[redacted] a Ing. Jaroslava J[redacted] vyplynul způsob, jakým byli uváděni v omyl při jejich podpisu rozhodčí doložky či nestandardního zápisu o ústním jednání s rozhodčí doložkou, když požadavek na rozhodčí řízení spojovali do budoucna s řešením právních vztahů, ačkoliv v této době měli konkrétní záměry o způsobu, jakým budou v rozhodčím řízení, po domluvě s obžalovaným Mgr. Martinem M[redacted], uplatňovat škody vzniklé z titulu údajně ušlého zisku, jak u vydražené pohledávky, tak i vydražených pozemků. Z výpovědí těchto svědků bylo zjištěno, jakým způsobem obžalovaní Ing. Tomáš K[redacted] a Jan F[redacted] jednali, jak se chovali, co uváděli jako důvod k podpisu zmíněných listin. Další chronologický sled událostí objektivního charakteru, spočívající v podaných žalobách, průběhu rozhodčího řízení, jeho výsledku, a dalších krocích v realizaci rozhodčího nálezu, pak usvědčují obžalované z toho, že se zástupci poškozených společností nejednali vážně, určitě, srozumitelně a transparentně, neuvedli jim jejich skutečný záměr a cíl, který již v této době měli připravený a který zastírali před zástupci poškozených společností uváděním v omyl legendou o řešení jen případných budoucích právních vztahů, a tak lstí vylákali podpisy zástupců poškozených společností na předmětné listiny, aby tak zrealizovali vytvořený model jednání a zdánlivě zákonných právních úkonů k podvodnému dosažení neoprávněného profitu, a to zinscenovaným rozhodčím řízením s předem

dohodnutým výsledkem v plném rozsahu vyznívajícím ve prospěch společnosti FOKR či FOKUS-METAL tak, jak je uvedeno pod body I. a II. výroku o vině napadeného rozsudku, o čemž zástupci poškozených společností neměli vědět a také nemohli vědět.

I podle odvolacího soudu obžalovaný Mgr. Martin M musel vědět, s ohledem na výše uvedené, o záměru a cíli obžalovaných Ing. Tomáše K a Jana F, a s ohledem na propojení tohoto obžalovaného s obžalovanými Ing. Tomášem K a Janem F, obsah jednotlivých rozhodčích řízení, způsob jeho provedení, okolnosti, které mu předcházely a okolnosti, které následně nastaly, musel být učiněn logicky závěr, že mezi obžalovanými Ing. Tomášem K a Janem F a obžalovaným Mgr. Martinem M musela být dohoda o jejich společném podvodném záměru a způsobu jeho provedení. Stejně tak se odvolací soud ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že v případě obžalovaného Milana D tento obžalovaným Ing. Tomáši K a Janu F poskytl pomoc při realizaci jejich podvodného záměru tak, jak je rozvedeno pod bodem II./1 a 2 výroku o vině napadeného rozsudku. Z provedeného dokazování bylo možno učinit závěr, že obžalovaný Milan D projevil jen formální zájem o pronájem pozemků. Byla tak prokázána účast jmenovaného na vytýkaném protiprávním jednání pod bodem II./1 a 2 výroku o vině napadeného rozsudku, kdy obžalovaný Milan D předstíral zájem o pozemky, aby v krátké časové návaznosti po podpisu nájemních smluv od těchto odstoupil údajně proto, že mu nebyl předán předmět nájmu. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovanému Milanu D nebyly přitom prakticky kladeny žádné překážky ke vstupu na pronajaté pozemky. Jestliže uvádí, že na pronájmu pozemků chtěl participovat na ziscích vodárenských společností dle zajištěného projektu „Půda“, pak v tomto ohledu neučinil žádné kroky, aby s vodárenskými společnostmi v tomto směru vyvolal jakékoli jednání. Naopak v krátkém časovém úseku po podpisu nájemných smluv od těchto odstupuje, což logicky zapadá do závěru o vytvoření podkladů k údajnému vzniku škody společnosti FOCUS-METAL.

Podle § 24 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku, účinného od 1.1.2010 /dříve § 10 odst. 1 písm. c) tr.zák., účinného do 31.12.2009) je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu, kdo úmyslně poskytl jinému pomoc ke spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, radou, utvrzováním v předsevzetí, slibem přispět po trestném činu (pomocník). Trestná činnost účastníka bezprostředně přispívá k tomu, aby došlo k naplnění konkrétní skutkové podstaty trestného činu, i když účastník sám tyto znaky přímo nenaplňuje. Účastenství je úmyslnou formou účasti na trestném činu, která je namířena proti témuž konkrétnímu zájmu chráněnému trestním zákonem jako pachatelství nebo spolupachatelství a přichází v úvahu jenom ve vztahu k trestnému činu individuálně určenému. Z hlediska subjektivní stránky pomoc předpokládá, že pomocník ví o úmyslu pachatele trestného činu a sám úmyslně jedná (ve formě usnadnění nebo umožnění jednání pachatele) tak, aby byl uskutečněn jemu známý úmysl pachatele. Proto

pomoc k trestnému činu je vždy podmíněna úmyslem směřujícím k takové účasti na konkrétním úmyslném trestném činu, musí být čin pomocníka charakterizován konkrétními skutkovými okolnostmi, nikoliv jen znaky skutkové podstaty.

Byť obžalovaný Milan D[redacted] i ve svých odvolacích námitkách popírá účast na posuzované trestné činnosti pod body II./1 a 2, soud prvního stupně důvodně jeho obhajobě neuvěřil. Z prokázaného chování a jednání obžalovaného Milana D[redacted], k jeho osobním a majetkovým poměrům, zjištěných okolností objektivní povahy, velmi sofistikovaného a promyšleného způsobu této trestné činnosti, musel pak být učiněn závěr, že nejméně mezi tímto obžalovaným a Janem F[redacted] byla dohoda o jeho pomoci k realizaci podvodného záměru a musel být seznámen s jeho mechanismem. I podle odvolacího soudu proto obžalovaný Milan D[redacted] musel vědět o podvodném záměru hlavního pachatele a vědomě mu umožnil a usnadnil realizaci jeho záměru. Není pak rozhodující, že obžalovaný Milan D[redacted] o této pomoci nejednal s obžalovaným Mgr. Martinem M[redacted], jenž realizoval zinscenovaná rozhodčí řízení, když tato dohoda byla jen mezi ním a obžalovaným Janem F[redacted]. Dohoda pak spočívala v tom, že pro posuzovanou trestnou činnost opatřil prostředky, jimiž se má na mysli uzavření předstírané smlouvy o nájmu pozemků a následné odstoupení od těchto smluv.

Pokud se jedná o rozsáhlé odvolací námitky obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted] a Jana F[redacted], případně obžalovaných Mgr. Martina M[redacted] a Milana D[redacted], tyto prakticky polemizují se skutkovými a právními závěry soudu prvního stupně a opakují v nich svou verzi a obhajobu o průběhu jejich posuzovaného jednání a jeho charakteru. Podle odvolacího soudu se však jedná o jejich vlastní hodnocení provedených důkazů, na základě kterého vytváří vlastní skutková zjištění, v rámci kterých popírají především subjektivní stránku jejich jednání, tedy podvodný úmysl. S tímto hodnocením důkazů ze strany obžalovaných se odvolací soud neztotožnil, tak jako i s jejich uplatněnou obhajobou, se kterou se soud prvního stupně dostatečným způsobem zabýval a v tomto směru lze na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku odkázat. Nutno dodat, že občanskoprávní soudy, které se jednotlivými případy sporů i v současné době zabývají, nemohly, na rozdíl od tohoto trestního řízení, v celém komplexu postihnout podstatu posuzované trestné činnosti obžalovaných, a to především pro občanskoprávní charakter tohoto řízení a jejich omezené možnosti.

Odvolací soud se v zásadě ztotožnil i s právními závěry soudu prvního stupně, jenž posuzované jednání obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted] pod bodem I./1, Jana F[redacted] pod body I./2 a II./1 a 2 výroku o vině napadeného rozsudku podřadil pod základní a kvalifikovanou skutkovou podstatu pokusu zločinu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku č. 40/2009 Sb. (účinného od 1. 1. 2010) a jednání obžalovaného Milana D[redacted] pod bodem II./1 a 2 pod základní a kvalifikovanou skutkovou podstatu pomoci k pokusu zločinu podvodu podle § 24

odst. 1 písm. c) tr.zákoníku k § 21 odst. 1 tr.zákoníku a § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku č. 40/2009 Sb. (účinného od 1. 1. 2010). Soud prvního stupně přitom postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 nového trestního zákoníku, podle něhož se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Obžalovaní se posuzované trestné činnosti dopustili za účinnosti trestního zákona č. 140/1961 Sb. (účinného do 31. 12. 2009), přičemž za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr.zák. bylo možno uložit trest odnětí svobody na pět až 12 let. Podle trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. (účinného od 1. 1. 2010) bylo pak možno za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku uložit trest odnětí svobody na pět až deset let. Z tohoto pohledu je pak pro obžalované příznivější nový trestní zákoník. Nicméně závěry soudu prvního stupně o příznivosti nového trestního zákoníku u obžalovaných je nutno doplnit, že podle § 88 odst. 1 tr.zák. (účinného do 31. 12. 2009) se k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, přihlédne jen tehdy, jestliže pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Jestliže by tato podmínka nebyla v případě obžalovaných splněna, mohla by být jejich trestná činnost posouzena podle mírnějšího ustanovení § 250 tr.zák. (účinného do 31. 12. 2009) a v tomto smyslu by byl pro obžalované příznivější trestní zákon č. 140/1961 Sb. Podle odvolacího soudu však v případě obžalovaných je závažnost posuzované trestné činnosti tak vysoká, že v tomto směru byl naplněn i materiální znak ustanovení § 250 odst. 1, odst. 4 tr.zák. (účinného do 31. 12. 2009) a z tohoto pohledu je nový trestní zákoník pro obžalované příznivější.

Odvolací soud se také ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že ze strany obžalovaných nedošlo k dokonání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, když učinili vše, aby došlo k dokonání trestného činu, avšak, nikoliv však v důsledku vůle obžalovaných, ale výhradně jen v důsledku realizované právní obrany poškozených subjektů, když sice došlo k majetkovým dispozicím formou exekucí, se podvodně vylákané finanční prostředky nedostaly do dispozice obžalovaných, čímž nebyl dokonán znak kvalifikované skutkové podstaty odst. 5 písm. a) ustanovení § 209 tr.zákoníku, jímž je způsobení škody velkého rozsahu. Obžalovaní Ing. Tomáš K[redacted], Jan F[redacted] a Mgr. Martin M[redacted] přitom jednali podle § 23 tr.zákoníku jako spolupachatelé, neboť trestnou činnost spáchali úmyslným společným jednáním, a zaviněně podle § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku ve formě přímého úmyslu, jak ve vztahu k základní, tak i kvalifikované skutkové podstatě uvedeného zločinu podvodu. I u obžalovaného Milana D[redacted] bylo nutno dovodit po subjektivní stránce podle § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku přímý úmyslu směřující k pomoci obžalovaným Janu F[redacted] a Mgr. Martinu M[redacted] i spáchat posuzovanou trestnou činnost. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě uvedeného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, jejímž znakem je způsobení škody velkého rozsahu, pak u tohoto obžalovaného nebylo jednoznačně prokázáno úmyslné zavinění, tedy, že byl informován o výši finančního výnosu z posuzované trestné činnosti. Nicméně podle § 17 písm. a) tr.zákoníku k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlédne, jde-li o těžší

následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti. Vzhledem k charakteru pomoci, jejímu obsahu a předmětu, jakož i okamžiku jejího poskytnutí, pak podle odvolacího soudu obžalovaný Milan D[redacted] věděl, že svou pomocí může usnadnit a umožnit hlavním pachatelům způsobit škodu přesahující spodní hranici škody velkého rozsahu, ale nejméně bez přiměřených důvodů spoléhal, že takový následek nezpůsobí /podle § 16 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku vědomá nedbalost/.

Jednání obžalovaných směřovalo bezprostředně k naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty uvedeného zločinu podvodu podle § 209 odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, jímž je způsobení škody velkého rozsahu, jejíž spodní hranicí podle § 138 odst. 1 tr.zákoníku je částka nejméně 5 mil. Kč. Podle napadeného rozsudku v bodě I./1 hrozilo způsobení škody ve výši 48.173.188 Kč, v bodě I./2 hrozilo způsobení škody ve výši 53.164.943 Kč, v bodě II./1 hrozilo způsobení škody ve výši 152.704.481 Kč a v bodě II./2 hrozila škoda ve výši 63.511.878 Kč, tedy škody mnohonásobně překračující spodní hranici škody velkého rozsahu. O tyto finanční částky chtěli obžalovaní obohatit společnosti FOKR či FOCUS-METAL z majetku poškozených společností.

Podle odvolacího soudu v projednávaném případě pak není rozhodné, zda obžalovaným vůči poškozeným subjektům svědčilo majetkové právo na nějakou její část z majetku poškozených subjektů, neboť za splnění zákonných předpokladů odpovědnosti obžalovaných zločinem podvodu tvoří škodu z trestného jednání vzešlou z jejich podvodného jednání. Proto odvolací soud zamítl návrh obhajoby obžalovaných na doplnění dokazováním předloženými znaleckými posudky znalce Ing. Pavla Halamíčka z oboru ekonomika, ceny a odhady podniků, ke stanovení hodnoty nájmu výrobních ploch – zastavěných a ostatních ploch v katastrálním území Horní Čermná, které ke své podnikatelské činnosti využívá společnost VaK Jablonné nad Orlicí, a.s., (č.l. 7345-7368) s oceněním na 540 Kč/m^2/rok, a v katastrálním území Bruntál-město, které ke své podnikatelské činnosti využívá společnost VaK Bruntál, a.s., s oceněním 1055 Kč/m^2/rok. Tyto znalecké posudky byly odvolacím soudem čteny pouze podle 213 odst. 2 tr.ř., neboť neobsahovaly podle § 110a tr.ř. doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Jejich přečtením pouze za podmínek § 213 odst. 2 tr.ř. odvolací soud vytvořil podmínky pro rozhodnutí, zda provede tento důkaz znaleckým posudkem osobním výslechem znalce. Měl však z výše uvedeného důvodu a také z toho důvodu, že ohodnocení výše nájemného bylo zpracováno k 31.12.2012, nikoliv k době posuzované trestné činnosti, provedení tohoto důkazu za nepotřebné a nadbytečné.

Soud prvního stupně nepochybil ani ve svých úvahách a závěrech ohledně uložených trestů obžalovaným. Vycházel přitom z obecných zásad pro ukládání trestů uvedených v trestním zákoníku. Míra společenské škodlivosti posuzované trestné činnosti je pak vyjádřena v trestní sazbě zločinu podvodu podle § 209 odst. 5

tr.zákoníku, za jehož spáchání lze uložit trest odnětí svobody na pět až deset let. Závažnost posuzované trestné činnosti u obžalovaných je umocňována především sofistikovaným způsobem jejího provedení, zneužitím institutu rozhodčího řízení, četností útoků a výší hrozící škody. Obžalovaným především přitěžovalo, že podle § 42 písm. a) tr.zákoníku spáchali trestný čin po předchozím uvážení, podle § 42 písm. b) tr.zákoníku, že spáchali trestný čin ze ziskuchtivosti, podle § 42 písm. f) tr.zákoníku, že ke spáchání trestného činu zneužili svého postavení a funkce. Na druhé straně jim polehčovalo podle § 41 písm. o) tr.zákoníku, že vedli před spácháním trestného činu řádný život. Soud prvního stupně proto, i s přihlédnutím k § 39 odst. 6 písm. c), odst. 7 tr.zákoníku, uložil obžalovaným podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku tresty odnětí svobody, a to Ing. Tomáši K[redacted] na šest let, Janu F[redacted] na sedm let a osm měsíců, Mgr. Martinu M[redacted] na sedm let a deset měsíců a Milanu D[redacted] na šest let, pro jejichž výkony byli soudem prvního stupně podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazeni do věznice s ostrahou. Na místě bylo také obžalovaným Ing. Tomáši K[redacted] a Janu F[redacted] podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku uložit tresty zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu statutárního orgánu v obchodních společnostech, a to u obžalovaného Ing. Tomáše K[redacted] na pět let a u obžalovaného Jana F[redacted] na sedm let, neboť posuzovanou trestnou činnost spáchali v souvislosti s výkonem jejich funkcí statutárního orgánu. Rovněž tak obžalovanému Mgr. Martinu M[redacted] bylo namístě podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku uložit trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu činnosti rozhodce ve smyslu zák.č. 216/1994 Sb., a to na dobu deseti let, neboť i tento obžalovaný posuzovanou trestnou činnost spáchal v souvislosti s uvedenou funkcí a činností rozhodce.

Odvolací soud se v zásadě ztotožnil i s výrokem o náhradě škody napadeného rozsudku, podle kterého byli poškození MILNEA, státní podnik v likvidaci, a Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí podle § 229 odst. 1 tr.ř. odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V případě VaK Jablonné se jedná o finanční částku, která představuje náklady poškozené společnosti vynaložené na právní obranu proti realizaci výkonu rozhodčích nálezů obžalovaným Mgr. Martinem M[redacted], u kterých soud prvního stupně důvodně nedovodil příčinnou souvislost mezi trestným jednáním obžalovaných a způsobenou škodou, když navíc tato řízení u příslušného občanskoprávního soudu nebyla zatím ukončena. Svým písemným podáním ze dne 25. 2. 2011 státní podnik MILNEA v likvidaci uplatnil vůči obžalovaným nárok na náhradu škody ve výši 60.557.309,40 Kč a příslušenství. Takto uplatněný nárok na náhradu škody byl odůvodněn tím, že jednáním obžalovaných byla z majetku podniku odčerpána tato finanční částka realizovanými exekucemi. Ve svých odvolacích námitkách pak MILNEA požaduje náhradu škody ve výši nejméně 2.317.492 Kč, která představuje prostředky vymožené z majetku poškozeného v rámci exekuce nařízené Okresním soudem v Olomouci pod sp.zn. 50 Nc 5848/2006, které byly zajištěny a jsou nenávratně ztraceny. Jedná se přitom o odměnu soudního exekutora ve výši 1.897.253 Kč a částku 420.239 Kč převedenou právnímu zástupci společnosti Focus-Metal na bankovní účet. Pokud se jedná o tuto finanční částku, lze v tomto směru odkázat na

to, co bylo výše uvedeno ohledně společnosti Jablonné, kdy se jedná o náklady v souvislosti s občanskoprávním řízením. Pokud se jedná o uplatněný nárok na náhradu škody ve výši více jak 60 mil. Kč, je nutno k tomu uvést, že tato finanční částka byla z majetku podniku MILNEA odčerpána v důsledku jednání obžalovaných, avšak v důsledku zásahu orgánů činných v trestním řízení se tato nedostala do dispozice obžalovaných, neboť byla zajištěna zákonnými instituty, jako výnos z trestné činnosti. Tato finanční částka pak tvoří škodu pro účely trestního řízení, avšak pro adhezní řízení bylo nutno zohlednit, že v dalším řízení se bude muset o takto zajištěných finančních prostředcích rozhodnout ve smyslu § 81a tr.ř. a § 80 odst. 1 tr.ř. a vrátit je oprávněnému vlastníkovi, kterým může být právě podnik MILNEA. Z těchto důvodů proto musely být odmítnuty odvolací námitky tohoto poškozeného státního podniku, jímž se domáhal, aby byli obžalovaní podle § 228 odst. 1 tr.ř. zavázáni k zaplacení uplatněné škody.

Ze všech těchto důvodů bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, když nezbylo, než odvolání obžalovaných Ing. Tomáše K[redacted], Jana F[redacted], Mgr. Martina M[redacted] a Milana D[redacted] podle § 256 tr.ř. zamítnout jako nedůvodná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. **Do dvou měsíců** od jeho doručení je možno proti němu podat **dovolání**. Dovolání mohou podat **nejvyšší státní zástupce** pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí a **obviněný** pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat **pouze prostřednictvím obhájce**. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. **Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni** (v daném případě **u Krajského soudu v Ostravě**). **O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně**. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Olomouci dne 24. září 2013.

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Matoušková

JUDr. Stanislav U r b a n e c v. r.
předseda senátu

[redacted]